

De Pedaleur

KL2000 Tweewielers

De fietswinkel van Bisonspoor

Uw adres voor

- **Gazelle**
- **Batavus**
- **Sparta**
- **Sensa**

- **Vakkundig reparaties en onderhoud**
- **Onderdelen en accessoires voor Race en ATB**

KL2000 Tweewielers
3606 KG Maarssen

Bisonspoor 1058
0346-574770

www.kl2000.nl

WTC- MAARSSSEN

Opgericht 20 december 1982

Rabobank 3401.81.923

IBAN nummer: NL67 RABO 0340 1819 23

www.wtcmaarsssen.nl

Jaargang 33, no. 3, 2017

Inhoudsopgave

Blz. 5	: Van de voorzitter
Blz. 6	: Van de redactie
Blz. 7	: Contributie 2018
Blz. 8	: Activiteiten overzicht WTC 2018
Blz. 9	: Oliebollentocht 2017
Blz. 10	: Nieuwjaarsborrel 2018
Blz. 11	: MTB weekend Eersel
Blz. 15	: Buienradar, laat maar zitten
Blz. 19	: Ruud's koppeltijdrit
Blz. 23	: Nader tot Irma Koerts
Blz. 27	: 117 Toerboekjes
Blz. 34	: Uit de oude doos
Blz. 37	: Hoogste punt clubhistorie
Blz. 45	: Pyreneeën september 2017
Blz. 47	: MH2D Gezelligheid in Limburg
Blz. 49	: Wateren
Blz. 50	: Mont Ventoux 2018
Blz. 56	: Kraken op de bulten

Bestuur

Voorzitter

Ward de Beer

E-mail: voorzitter@wtcmaarssen.nl

Secretaris

Jennifer Huizer

E-Mail : secretaris@wtcmaarssen.nl

Penningmeester

Jeroen Bouman

penningmeester@wtcmaarsen.nl

Leden

Eric Brouwer & Erik Luttik

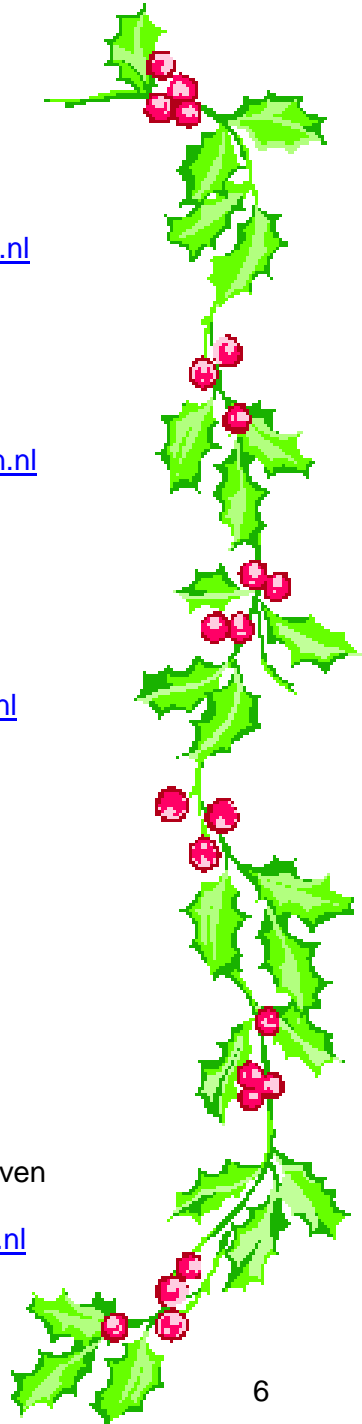
Toercommissie

Teun van Es & Jan van Zwam

Redactie Pedaleur

Teun van Es & Herman Eijgelshoven

E-mail: pedaleur@wtcmaarssen.nl

Van de voorzitter

Beste leden,

De meeste van ons proberen om nog sportief te blijven in het winterseizoen, door met de MTB op pad te gaan, door weer en wind toch op de race te blijven zitten of door te gaan spinnen. Toch zijn de voorbereidingen voor het komende jaar alweer in volle gang. Als bestuur hebben we gekeken naar een nieuw programma, al was het maar omdat we als club 35 jaar geleden zijn opgericht. Op 20 december 1982 is WTC Maarssen officieel geregistreerd als club, door een aantal enthousiastelingen die elkaar regelmatig op zondag troffen om te gaan fietsen. In een artikel verder op in deze Pedaleur kunnen jullie nog een paar foto's uit 'de oude doos', om een idee te krijgen hoe dat precies is gegaan. Daarom zijn naast de bestaande activiteiten, een aantal extra activiteiten gepland om dit jubileum te vieren. Een overzicht van alle club activiteiten is verder op in de Pedaleur te vinden. We geven dit overzicht alvast, zodat je er wellicht al rekening mee kunt houden voor het thuisfront. Uiteraard komen de activiteiten ook gewoon in de kalender op de website, zodat je je kunt opgeven. Er is zelfs weer een buitenland reis in de maak, geïnitieerd door Ernst Jan Manten. We hopen vooral door de kalender op tijd met jullie te delen, het weer meer clubleden lukt met de club activiteiten mee te gaan. Er samen iets van maken!

Om het jubileum jaar te vieren, willen we bij elke geplande club activiteiten iets feestelijks doen. Door een aantal leden wordt hierover nagedacht en blijft voorsnog een verrassing. In ieder geval hoop ik zo veel mogelijk clubleden te zien bij de oliebollen tocht op zaterdag 30 december, waar we in de banketwinkel in Hilversum, waar eigen Eric Bouwer werkt, een lekkere oliebol gaan eten.

Het volgende belangrijke moment in 2018 is de Algemene Leden Vergadering, wederom in Geesbergen op maandag 12 februari.

Zet vast in je agenda!

Namens het hele bestuur wensen we iedereen alvast fijne feestdagen en een zeer sportief 2018!

Jeroen, Erik, Jennifer, Eric en Ward

Van de redactie

De club bestaat 35 jaar en is springlevend. De energie knalt er vanaf. De eerste Pedaleur verscheen in 1985; dus, al 32 jaar lang. Voor een amateuristisch en informatief wielervedje: gar nicht schlecht. De club is groeiende en dat geldt ook voor het aantal bladzijden in de Pedaleur; meestal. Opmerkelijk is dat de club hoofdzakelijk nog een mannengebeuren is. Maar we hebben een paar "ladies in crime" die flink aan de weg timmeren. Hopelijk groeit hun aantal snel. Wij duimen ervoor. In deze Pedaleur is er ook aandacht voor wat artikelen uit de oude doos. Zo geeft Henk van Zelm een verrassend inkijkje in zijn wielerved. De redactie zegt: geniet er van. Iedereen prettige feestdagen en alvast een gelukkig 2018

Sponsor van de Pedaleur

Impress is een uitvoerend bedrijf voor marketing services zoals direct mail, digitaal printen, fulfilment en web2print solutions.

Ook richten wij cross media campagnes in en hebben onze eigen productlijn gepersonaliseerde kaarten / kalenders en visitekaartjes, zie onze websites:

www.postmijnkaart.nl www.kalendersite.nl

www.visitekaartjes.eu

Contributie 2018

WTC Maarsssen ontvangt naast de contributie van de leden een bijdrage van adverteerders en sponsors van de clubkleding.

Hiermee kunnen we als wielerved club activiteiten organiseren, die voor leden aantrekkelijk zijn tegen zo laag mogelijke kosten.

De uitgaven en inkomsten dienen ongeveer in evenwicht te zijn. Echter, drie jaar geleden is door de ALV besloten het vermogen van WTC Maarsssen te verminderen tot het bedrag dat we jaarlijks uitgeven aan activiteiten en de NTFU.

Het eigen vermogen van onze club nadert momenteel het bedrag dat we jaarlijks uitgeven, namelijk ongeveer € 7.000 (zie onderstaande grafiek).

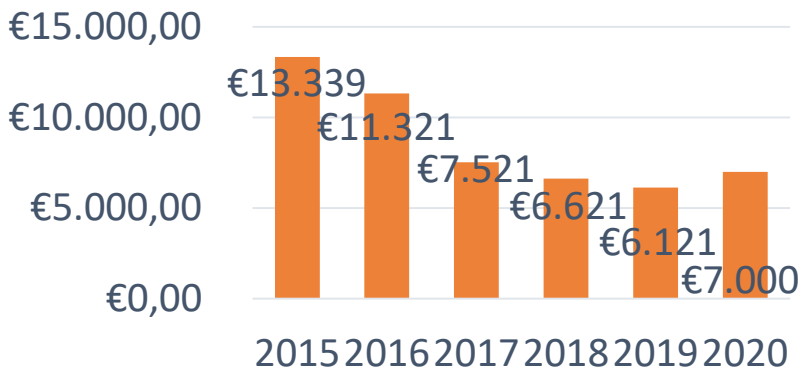
Om het eigen vermogen niet veel verder te laten dalen, vindt het bestuur het verantwoord om, na een aantal jaren van gelijk niveau, een contributieverhoging door te voeren in 2018.

Dit is ook al zo aangekondigd tijdens de ALV op 13 februari 2017.

De ALV heeft toen het bestuur het mandaat gegeven om de contributie met € 10 te verhogen als dat financieel nodig zou zijn, waarmee de contributie per lid € 60 wordt.

Dit betekent dat alle leden begin januari 2018 per email verzocht zal worden om € 60 aan contributie voor 2018 over te maken op de rekening van WTC Maarsssen.

Eigen vermogen WTC Maarsssen

Jeroen Bouman

Bron: ALV februari 2017

Penningmeester

Activiteitenoverzicht WTC Maarssen 2018

Zaterdag	30 december 2017	Oliebollentocht
Zondag	7 januari 2018	Nieuwjaarsborrel
Vrijdag t/m	9 februari 2018	MTB weekend
Zondag	11 februari 2018	Zeddam s'Heerenberg
Maandag	12 februari 2018	Algemene Ledenvergadering
Dinsdag	20 februari 2018	Uiterste datum om kleding te bestellen ronde 1/2
Zondag of	4 maart 2018	Openingsrit
Zondag	11 maart 2018	Alternatief (Openingsrit)
Zaterdag	21 april 2018	Leuke Echte Fietstocht (LEF): Clubrit Heerjansdam
Zondag	22 april 2018	Lange Overdrevén Fietstocht (LOF): Rondje Markermeer
Dinsdag	1 mei 2018	Uiterste datum om kleding te bestellen ronde 2/2
Zondag	6 mei 2018	Bossche Bollentocht: Clubrit naar Den Bosch
Zaterdag t/m	26 mei 2018	Voorjaarsweekend tocht vanuit Maarssen naar een bestemming
Zondag	27 mei 2018	Zondag weer terug Bestemming is een verrassing.
Zaterdag t/m	9 juni 2018	Buitenlandreis : Week Mont Ventoux
Zaterdag	16 juni 2018	Lees apart artikel in deze Pedaleur
Juli - augustus	Zomervakantie periode	
Zaterdag	1 september 2018	Jubileum feest 35 jarig bestaan
Vrijdag t/m	14 september 2018	Clubweekend Limburg MH2D
Zondag	16 september 2018	
Zondag of	23 september 2018	Betuwetocht: Clubrit Marienwaardt
Zondag	30 september 2018	
Woensdag of	3 oktober 2018	Start Spinning
Woensdag	10 oktober 2018	
Zondag	7 oktober 2018	Ruud's Koppeltijdrit
Vrijdag t/m	2 november 2018	Najaarsweekend MTB
Zondag	4 november 2018	
Zaterdag	29 december 2018	Oliebollentocht

Opgeven via de activiteiten op de website

Oliebollentocht 2017

Als club hebben we de traditie om net voor het einde van het jaar een Oliebollentocht te rijden. Die traditie houden we er in, echter omdat we dit jaar **35 jaar** bestaan, is de route – en de indeling van de tocht dit jaar anders. Dit jaar eten een heerlijke oliebol halverwege de tocht, bij de bakkerij (Emmaweg, Hilversum) waar Eric Brouwer werkt.

De tocht is op:
zaterdag 30 december,
start **13:00 uur**, rond **15:30** weer thuis.
De start is op **Harmonieplein**

Wil je meedoen, geef je s.v.p. op via de website, dan weten we hoeveel olieballen gebakken moeten worden en hoeveel koffie we klaar moeten zetten.
Dank je wel !

Jan Leeftang, Eric Brouwer, Jeroen Bouman

Nieuwjaarsborrel 2018

Na de gezellige en druk bezochte editie van afgelopen jaren zullen we ook dit jaar afsluiten met de inmiddels traditionele nieuwjaarsborrel. Compleet met quiz, bitterballen en een drankje. Het concept is nog steeds ongewijzigd!

Voor iedereen die zich afvraagt “hoe zat het ook al weer?”..... Voor een lousy € 10 ‘koop’ je aan het begin van de avond een petje voor de Quiz petje op petje af.

Daarmee vul je de pot en deze wordt vervolgens royaal aangevuld door het bestuur. Deze oorlogskas wordt dan weer in no time stuk geslagen aan drank en bittergarnituren.

Geef je op via de site en zet het in de agenda.

Zondag 7 januari 2018 vanaf 17.00 uur

Locatie: Symfonie op het Harmonieplein t.o. onze startlocatie bij het theater.

Groet en alvast een fijne december-maand gewenst,

Daniel Bentveld

MTB Weekend in Eersel.

Ping, heee een mailtje van de club. We kunnen naar... Eersel. Race of MTB. In november, dan wordt het toch echt de MTB.

Even aanmelden, ik blijf daar toch moeite mee hebben, met de site, maar het was weer gelukt. Ik doe dat te weinig en ben oud. Dus vergeet je dat soort zaken!

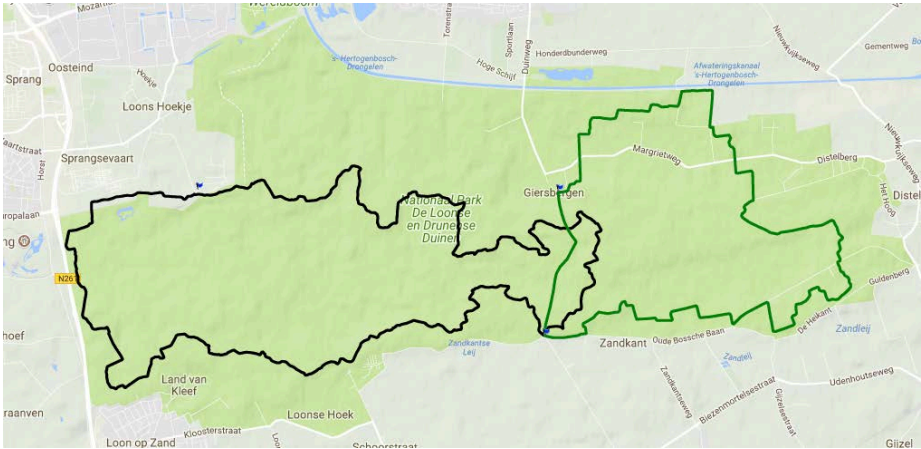
Ping, een mailtje van Erik, we gaan vrijdagmiddag al fietsen, wie gaat er mee, nou ik wel. 😊

En ook Jennifer, Kees, Mark, Erik nog een Erik 😊

De start was bij Kaarsheuvel in De Roestelberg. De dame en heren hadden hier de lunch naar binnen gewerkt, dus er zat genoeg energie in voor een mooi tochtje.

De route was goed aangegeven, maar met die kleine bordjes; je rijdt zomaar verkeerd! Het bleek dat Kees een strakke blik had, zodat we af en toe een kleine afwijking hadden.

Na de mooie route en met droog weer, eerst even een drankje op het aankomstpunt. De nodige grappen en grullen op tafel gegooid om daarna fris en fruitig weer onze tocht te vervolgen. Op naar het hotel in Eersel genaamd De Bengel!

Daar aangekomen werden de kamers verdeeld op naam en met duo. Maar met 7, Joost zou later komen, heeft er 1 toch een kamer alleen. Je weet wel wie natuurlijk, die is nu de Sjaak en moet een stukje schrijven.

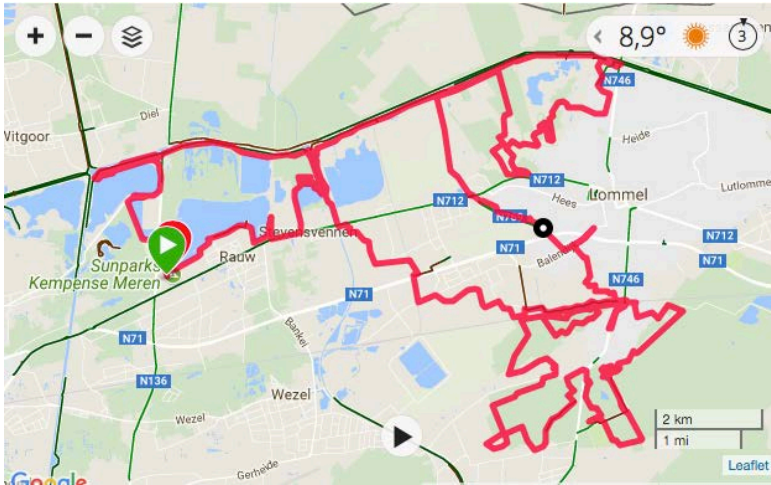
Na een voorafje, wat vooral bestond uit alcohol, gingen we aan tafel om te genieten van een heerlijke maaltijd met de nodige flessen wijn. Na een klein overleg zouden we gaan fietsen in Mol. Er was hier een mooie tocht uitgezet en het besluit was gevallen; we gaan voor de 90 km! Al met al een top avond waarbij iedereen voor 22.00 uur al plat lag, of iets wat er op leek.

De volgend ochtend strak om 8.00 uur ontbijten en door naar de startlocatie, Sunparks Kempense Meren in Mol.

Mooie tocht, die toch wel wat zwaar was voor sommigen van ons. Het mooiste moment was dat we over een boom moesten, dus afstappen. Maar na de boom een flinke helling. Kees stond voorop, dus geholpen om zijn versnelling goed te zetten en hop de helling op, om 1 meter later al om te gaan! Ja, lachen is goed voor de mens vooral als het om leedvermaak gaat. 🤪

Halverwege kwam de mededeling; zullen we de 70 doen? Tuurlijk, geen probleem, samen uit samen thuis. Bleek later toch wel een goede keuze. Aan het einde kwam de regen, maar dat viel mee. De zoektocht naar de auto, daarna, was ook wel een uitdaging. Jemig wat is dat vakantiepark groot!

Na de regen snel de auto in en weer terug naar het hotel. Daar aangekomen was hetzelfde ritueel al snel in gang gezet. Maar nu met een extra; het bekende bitter garnituur. Ook lekker na een dag van hard werken 😊. Maar.. ik was wel mijn persoonlijke kamer kwijt. Er was een 8e persoon gearriveerd, Laurens. Daarom werd ik verplaatst. Eigenlijk was ik wel blij, de koeling buiten maakte veel lawaai en dat hoorde je best wel op de kamer waar ik eerder lag.

De avond was meer dan gezellig, met de nodige drankjes. Ook was Kees jarig die dag dus zingen maar en vuur uit zijn ijsje! Een mooi moment! Die avond besloten we zondag te gaan fietsen in Hapert, een dubbele track.

De volgende dag aangekomen op een mooi opstappunt gingen we van start. Ik hoor Mark bij het ontbijt nog zeggen; “het is zandgrond, dus die hoosbuien van gisteravond zijn al lang in de grond verdwenen”.

Nou, Mark had het mis, het was hobbelig en zeiknat. Veel kuilen vol met water, een technisch parcours. Wel leuk, behalve voor Jennifer, die had besloten toch maar geen overschoenen aan te doen...

Ook was duidelijk dat een goed spatbord iemand droog houdt. Ik heb nu dus een nieuw achterspatbord. Ik wil ook schoon en droog blijven!

Ondertussen aangekomen bij een stop voor koffie en gebak zagen we ook MTB fietsers die schoon aankwamen. Dat kan toch niet heren. Het antwoord; de track is nu veel te nat. Ja, dat wisten we al! Ook bijzonder om te zien; MTB-ers die om 11.00 uur aan het bier gaan. 😊

Richting het einde zagen en hoorden we een grote bui aankomen. Het onweer kwam toch wel dichtbij. Daarna de regen, nog verder, de hagel. Man wat een weer. Gelukkig waren we ook bij de auto aangekomen. Snel de fiets erop, handdoek op de stoel en naar binnen. Daarna ging het echt los! Wat een weer! Daarna was het zwaaien naar de anderen en op naar huis.

Al met al een heel gezellig weekend!
Kees bedankt dat je de drankrekening voor je rekening nam!

Ruud de Bree

Buienradar, nou laat maar zitten.

Zaterdag 2 december 2017, slecht weer, koud, regen en harde wind dat was dus een tacx training voor mij.

Er moet toch gefietst worden in deze tijd van het jaar en dus ging ik voor de Cape Argus tour. Na 3uur en 44 minuten stapte ik nog immer fris van de fiets met benen en een moraal waar ik vaak alleen maar van kan dromen.

Inmiddels was er in de wintergroep ook al een bericht van Peter verschenen om morgen (zondag de 3^e) te gaan fietsen op de race.

Na een bezoek aan www.buienradar.nl was ik ervan overtuigd het zou een prima dag worden om buiten te gaan fietsen, temp ±8 graden en een draaiende wind kracht 2 van ZW naar West en uiteindelijk N zo waren de voorspellingen. Nou dan weet ik wel een leuk ritje, namelijk rondje Almere en dan lekker veelal wind in de rug ☺.

Natuurlijk nog even een paar fietsmaten checken of ze toch ook mee willen.

Nou wil het geval dat ik wist dat er in onze WTC 1 persoon is die voor het jaar 2017 als fietsdoel had om elke maand minimaal één rit van boven de 200km te maken, en aangezien hij het tot op heden nog elke maand (soms ook alleen) had volbracht dacht ik dat hij wel interesse moest hebben voor een monster-tocht.

WhatsApp ging als volgt:

<EJ> hé Rob (Janse) al plannen voor je december 200+? Morgen!

<Rob> Ik laat je weten, nu sinterklaas vieren, gaan er nog meer mee?

<EJ> Nog niet gehoord, maar ik vraag Liviu even

<EJ> Hé Liviu zin om morgen 200+km te rijden, Rob gaat misschien ook

<Liviu> Hoe laat?

<EJ> 9uur harmonieplein

<Liviu> Ik kom ook! Bedankt, tot morgen.

<EJ> Hé Rob Liviu gaat ook mee

<Rob> Bij redelijk tot goed weer ben ik er morgen om 9uur

Zo de plannen zonder poespas gemaakt, morgen knallen.

Zondag 3 december 7:53 uur, piep, appie

<Rob> ziet er niet top uit ik pas

<EJ> Jammer tot volgende keer

<EJ> He Liviu Rob gaat niet ziet er niet goed uit

<Liviu> En wij? Gaan we?

<EJ> Ja ik wil wel

<Liviu> Oké tot zo!

<EJ> He Rob Liviu en ik gaan toch proberen die 200+

<Rob> Net uit bed om 9.15 ben ik er bij kun je mij ophalen

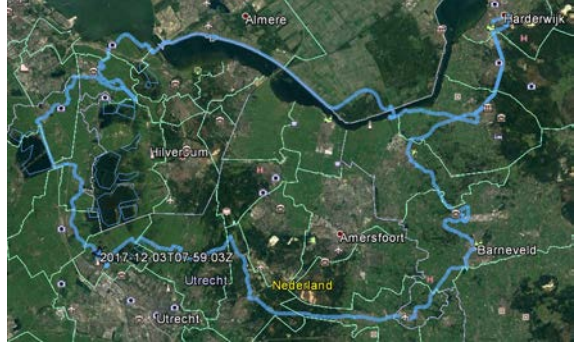
<EJ> Ja hoor 9.15 bij jou

Zoals het hoort 9:00 uur sharp harmonieplein, Peter en Liviu stonden in de miezer regen al te wachten. Peter wist nog niets van onze plannen, wilde hem niet gisteren al ontmoedigen, en hem onze plannen snel verteld.

Natuurlijk dacht hij er het zijne van, wat een mafkezen oid waarschijnlijk (te-recht), hij zou onderweg aangeven wanneer het voor hem genoeg was. Snel Rob ophalen en op weg. Deze dag ging het om de km's dus elk lusje was welkom en vertrokken we richting Almere via Abcoude.

Buienradar had het weer eens helemaal mis ☹, het hield zelfs afentoe op met miezeren en begon gewoon hard te regenen, maar wij waren onze missie gestart en dan weet je wel wat er gebeurd, we gaan ervoor.

De wind was niet echt lekker in de rug en met fikse wind in de flank was het Liviu die waarschijnlijk dacht ik wil toch beetje op tijd thuis zijn en de snelheid ging al na paar km richting de 35km/h, het praten was ook gelijk verleden tijd alles op een lint.

Nabij Muiden gaf Peter aan het welletjes te vinden en vervolgde zijn weg huiswaarts alleen, wij drieën gingen verder richting Almere/Nijkerk.

De wind was niet zoals voorspeld, meer zuid dan West langs de dijk van Almere en we moesten goed ons best doen de snelheid vast te houden. De temp was ook niet de beloofde 8°C, nee 0,8° stond er onderin mijn garmin, en het voelde nog KOUDER. De snelheid bleef er wel goed in en na een goeie 85km (32.7 gem) was het wat mij betreft even over en uit en tijd voor iets warmes. In de campingkantine bij Nijkerk even een warm bakkie gedaan, en na de vriendelijke "jullie zijn niet goed" woorden van kantine mevrouw in de volgende plensbui op naar Harderwijk.

Waarom Harderwijk, nou omdat we met mooi weer wel eens mooi rondje Harderwijk rijden met Ramon. Helaas vandaag geen Ramon en aangezien ik nog verdwaal in eigen tuin hebben we de rotonde in Harderwijk van alle kanten gezien en elke keer kwamen we weer bij dezelfde rotonde uit. Na paar keer rond te zijn gereden toch maar even gekeken wat we moesten gaan aanhouden, en dat werd Putten en dan Barneveld.

In Barneveld na 140km was het echt weer tijd om wat op te warmen en dat hebben we bij de MacDonald gedaan. Ik denk dat ze nu nog aan het schoonmaken/dweilen zijn maar we werden hartelijk geholpen en gelukkig zat er in de cola voor Liviu genoeg ijs.

Na iets langere stop dan 1^e gingen we gedrieën nog immer half bevroren op weg voor laatste 60km.

Gelukkig was Rob in topvorm vandaag en deed Liviu de eerste 160km niet voor hem onder en zo bleef het tempo er nog een beetje in. Helaas doemde daar na 170km de altijd vervelende Pyramide op van de 'steile' kant.

Vanaf deze kant is het altijd al vervelend ding en dat was vandaag nog erger, het tempo ging er ook volledig uit, de regen en de wind werkte ook niet mee.

Na laatste stopje om iets te eten, want dat lukte niet meer tijdens het fietsen, nog 20km te gaan naar huis het einde was in zicht.

De hele dag op natte wegen rijden en met overal 'rotzooi' op de weg kon het natuurlijk niet uitblijven en ja hoor na 195km, in Maartensdijk een leuke achterband.

Na veel gehannes, het was bijna onmogelijk om band er weer op te krijgen, band hard genoeg om thuis te komen. Handschoenen kreeg ik niet meer aan maar dat maakte die laatste km's ook niet meer uit handen waren toch bijna bevroren.

Er zat genoeg lucht in achterband en 7km later, 16:44 uur en met 202.3km op teller gemiddelde van 30.0km/h, weer veilig thuis.

Wat betreft mijn gedachten weet ik het niet meer, kon niets meer weet alleen dat ik rechtstreeks met kleren aan onder de warme douche ben gaan staan en dat het nog wel even duurde voordat de kou uit mijn lichaam was verdreven.

Ik weet niet of dit voor herhaling vatbaar is, eigenlijk niet, maar met echte WTC-Maarssen fiets hobbyisten weet je het maar nooit.

Rob en Liviu bedankt voor weer een enerverend dagje op de fiets.

Ernst Jan Manten

Ps ik wil niet meer denken aan het weer van maandag 4 december 2017, GRRRRRRRRRRRR, buienradar komt er hier voorlopig niet meer in.

Rijwielpaleis **BILTHOVEN**

Koperwieklaan 1, 3722 CA Bilthoven

Tel: 030 - 2280713

www.rijwielpaleis.nl

info@rijwielpaleis.nl

Follow us on Twitter and Facebook

FETHERLIGHT

cannondale

cervélo

Waarin

Wij

Ons

Onderscheiden

Persoonlijke service en voorlichting

Duidelijk merkenbeleid

Kennis en ervaring op racefiets en ATB gebied

Wijzigingen op uitvoeringen, costum building bespreekbaar

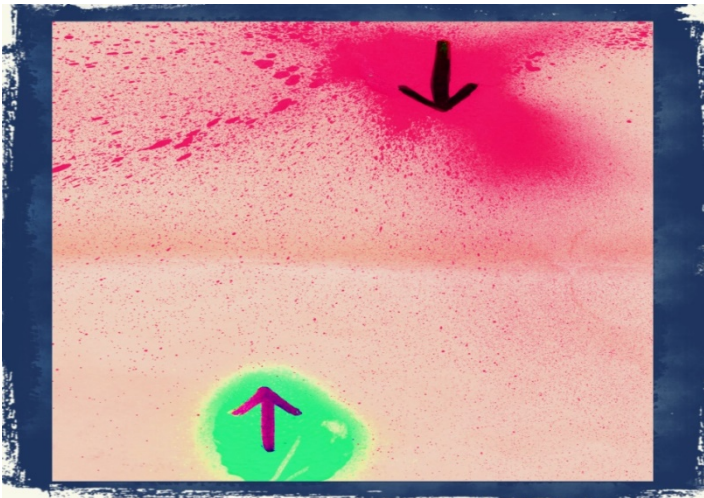
Ervaren monteurs om elke wens, reparatie en tuning te verzorgen.

Ruuds Koppeltijdrit 8 oktober 2017

Ramon had een mooie gepeilde (forten)route de dag ervoor uitgezet. De pijlen moesten de morgen erop, vanwege het weer, op veel plekken opnieuw uitgezet worden en dat gebeurde met een geïmproviseerde frisse kleur.

Een ding is zeker, Ramon laat deze tijdrit nooit mislukken. Een groot compliment voor hem en zijn maten die hem hielpen.

Bij de Uithof was het keerpunt. Hier konden de benen gesterkt worden door een lekker drankje.

Na de tijdrit: gezelligheid troef bij Geesberge. Het bier vloeide rijkelijk en heerlijke bitterballen deden de ronde! De dag erna: uitbuiken. De winnaars dit jaar waren ErnstJan Manten en Bertus Weijburg. Zij misten de opgegeven tijd/snelheid met 35 seconden (te snel).

Aan hun de eer dit jaar om WTC-M bij de speciale gelegenheden te vertegenwoordigen. Ze zullen wereldberoemd worden. Zij zullen moeten meedoen aan allerlei evenementen: tv optredens, vredesbesprekingen, opening van de Olympische Winterspelen, MeToo discussies, bij Alex en Max op visite enz enz.

Als laatsten eindigden Zwammetje en Janssentje. Zij misten de boot met 17 minuten en 31 seconden.

Vorig jaar waren zij nog de winnaars. Zo'n impact kan de nasleep van een overwinning zijn; je wordt zomaar vet laatste! Zij hebben in elk geval langer kunnen genieten van de rit. Is dit niet al de 20ste Ruuds Koppeltijdrit? Voor nog meer foto's wordt verwezen naar site van WTC-M.

De redactie

Uitslag Koppeltijdrit 2017

Koppel nr	Renner1	Renner2	Doel snelheid [km/h]	Werkelijke snelheid [km/h]	Afstand [km]	Doel tijd [hh:mm:ss]	Gereden tijd [hh:mm:ss]	Starttijd	Eindtijd	Pauze1 [hh:mm:ss]	Te laat [hh:mm:ss]
3	Ernst-Jan Mante	Bertus Weijburg	30.0	30.2	54.8	01:49:36	01:49:01	8-10-2017 14:00:00	8-10-2017 15:52:00	00:02:59	- 00:00:35
1	Chris van der Steen	Hepke Ras	23.5	23.9	54.8	02:19:55	02:17:42	8-10-2017 13:58:00	8-10-2017 16:20:38	00:04:56	- 00:02:13
2	Jan Westerman	Dick de Jong	25.4	24.9	54.8	02:09:27	02:11:55	8-10-2017 13:59:00	8-10-2017 16:15:14	00:04:19	+ 00:02:28
12	Jos Knoops	Erik Dirkse	26.1	25.4	54.8	02:05:59	02:09:28	8-10-2017 14:08:00	8-10-2017 16:23:59	00:06:31	+ 00:03:29
14	Ruud de Bree	Rob van Burken	26.5	25.5	54.8	02:04:05	02:08:47	8-10-2017 14:10:00	8-10-2017 16:25:25	00:06:38	+ 00:04:42
10	Rolf + Irma Alberts	Irene van Halewijn	26.0	25.0	54.8	02:06:28	02:11:38	8-10-2017 14:06:00	8-10-2017 16:23:45	00:06:07	+ 00:05:10
6	Ronald Jagers	Theo van de Korput	26.5	25.3	54.8	02:04:05	02:09:49	8-10-2017 14:02:00	8-10-2017 16:17:16	00:05:27	+ 00:05:44
7	Eric Buisland	Jeroen Bouman	26.6	25.3	54.8	02:03:37	02:10:02	8-10-2017 14:03:00	8-10-2017 16:18:25	00:05:23	+ 00:06:25
4	Jennifer Huizer	Kees Esser	27.7	26.1	54.8	01:58:43	02:06:11	8-10-2017 14:01:00	8-10-2017 16:09:47	00:02:36	+ 00:07:28
8	Aart-Jan van Eck	Erik Luttk	25.6	23.8	54.8	02:08:27	02:17:55	8-10-2017 14:04:00	8-10-2017 16:28:45	00:06:50	+ 00:09:28
9	Martin Perdon	Maarten Borst	25.3	23.6	54.8	02:09:58	02:19:37	8-10-2017 14:05:00	8-10-2017 16:30:14	00:05:37	+ 00:09:39
11	Laurens Baas	Teun van Es	25.7	23.7	54.8	02:07:57	02:18:56	8-10-2017 14:07:00	8-10-2017 16:32:14	00:06:18	+ 00:10:59
13	Jan van Zwam	Bert Jansen	26.4	23.1	54.8	02:04:33	02:22:04	8-10-2017 14:09:00	8-10-2017 16:34:08	00:03:04	+ 00:17:31

Nader tot Irma Koerts

Op 6 september 1964 werd Irma geboren, in Assen. Op 6 september 1964 stond Roy Orbison nummer 1 in de hitparade met "Oh Pretty Woman". Jan Janssen werd op 6 september 1964 in Sallanches wereldkampioen wielrennen op de weg. Gunstige voortekens?

Opgroeien deed Irma in Almelo. Daar deed ze ook de eerste stappen in het uitgaansleven. Het was een "wilde" tijd. Irma: er werd gebeest bij het leven; Je kent het wel: "stoplicht gaat op rood, stoplicht gaat op groen, in Almelo is altijd wat te doen"; niet dus.

Hogere Hotelschool Den Haag

Na de middelbare school ging Irma de Hogere Hotelschool volgen in Den Haag. Het eerste half jaar intern. In de kamer naast haar, gescheiden door een dunne wand, kwam een "ongeleid projectiel" uit de stad Groningen te wonen. Irma: een echte vrijbouter en wat een leuke humor! De kanjer heette Rolf Alberts. In het tweede jaar begonnen ze elkaar echt leuk te vinden. Irma: in het begin had hij wat "bindingsangst", ik heb dus echt mijn best moeten doen.

Maarsseen en werk

Na de Hogere Hotelschool ging Irma werken bij Hotel de Hooge Vuursche in Hilversum en Rolf bij Hotel Corona in Den Haag, een weekend relatie was geboren. Daarna heeft Irma nog gewerkt in Rosmalen en Rolf in Zeist. In Arnhem zijn ze gaan samenwonen. Toen Rolf solliciteerde op een functie bij het Carlton President Hotel in Maarssebroek werkte Irma in Arnhem bij de ABN AMRO en is toen overgestapt naar een kantoor in Zeist. Ze gingen wonen in Maarssebroek in Antilopespoor. De romantiek vierde hoogtij. Onder de afwas vroeg Rolf haar hier ten huwelijk, zo romantisch

Na drie jaar verhuisden ze naar Maarssendorp, naar Schokkingstraat nummer 8. Een schitterend huis in een hofje. Het nest werd uitgebreid met Bas en Mick, thans respectievelijk 23 en 20 jaar. Bij de ABN AMRO werkte Irma 27 jaar in diverse func-

ties, het laatst als Lean-expert: teams bij de hand nemen en verbetertrajecten doorvoeren. Sinds een jaar is ze Operations Manager bij Gen25, implementatiepartner van het Salesforce CRM-systeem.

Sport

Irma voetbalde, met tussenpozen, vanaf haar 12de tot haar 32ste. Vanaf haar 26ste deed ze dat bij VV Maarssen, daarvoor bij Deto in Vriezenveen en bij Arnhemia in Arnhem. Ze voetbalde het liefst linkshalf. Op de middelbare school deed ze vooral aan volleybal en basketbal. Na de geboorte van de kinderen kreeg ze twee keer een knieblessure, waardoor ze met voetballen moest stoppen.

Dat deed pijn. De voetbaluitjes naar het buitenland met de dames van VV Maarssen waren hoogtepunten.

Daarna deed Irma op sportief gebied van alles en nog wat; onder andere skeeleren. Nu is ze al een hele poos lid van WTC-Maarssen en maakt ze met veel plezier de kilometers op de race- en crossfiets. Ze vindt WTC-M een hartstikke leuke club, met name de groep van 27: Henk, Teun, Hepke, Maarten en Martin die het tempo in de gaten houden. Met Jos die nog steeds "Jan Willem" roept als er een leuke jogster voorbij huppelt. Met gezellige Jules en Jan Willem, die hopelijk snel herstellen en met Chiel, Jan en Chris. Een aparte klik heeft ze met de "ladies in crime": Irene, Jennifer en Eva.

Irma kan goed meefietsen, maar in het "tempo houden in de bochten" is ze niet zo goed.

Muziek, ergernis, religie

Ze houdt onder andere van Armin van Buuren, David Guetta, Bruno Mars, Justin Timberlake en Coldplay. Ze ergert zich niet zo snel, maar houdt niet van achterbaks gedoe. Het gezegde "recht door zee gaan" ligt haar wel. Wat religie betreft gelooft ze niet in een hogere macht; ze ziet wel.

Hoe ziet zij zich zelf

Irma ziet zichzelf als een aardig type, die kan genieten van de simpele dingen in het leven. Voor de buis op vrijdagavond, langs de lijn bij VV Maarssen bij een voetbalwedstrijd van zoon of neefje, wandelen met vriendin, lekker uit eten.

Zij kan ongelooflijk stuk gaan op leuke You Tube filmpjes. Verder gek op zoet en dus ook altijd weer druk om de kilootjes er vanaf te krijgen. Zij houdt wel van het WTC clubgevoel, van gezellige fietscollega's en bijdehante mannen die goed zijn in het wisselen van een binnenband (ha,ha). Bang voor dieren is ze niet echt, alleen voor hele grote spinnen. Als ze zelf een flinke fout maakt, kan ze daar best wel even van wakker liggen, maar, ach ja, leer ervan.

Belangrijk

Het meest belangrijk in haar leven zijn haar familie en haar vrienden. Het samenleven met hun en de gezelligheid die daarbij hoort, zou ze nooit willen missen. Staan op nummer één!

Me Tarzan, you Jane

Irma: "ik ben met een lieve Groninger getrouwd. Hij kookt heerlijk, is lekker gek en nuchter.

Op de Hotelschool had hij op een avond veel te veel gedronken. Aan het einde van de avond ging hij lazarus douchen. Toen kreeg hij van zijn huisgenoten een emmer ijskoud water over zich heen. Hij gaf geen krimp, stapte in zijn nakie het balkon op en deed de Tarzan yell:

"Te grappig, als ik er nu aan terugdenk!"

Herman Eijgelshoven (PS Probeer de yell maar eens na te doen?)

Seasons Parket

Waar u nog in overleg tot een praktische en verantwoorde keuze kunt komen.

Waar Service nog met een hoofdletter geschreven wordt.

Door 20 jaar ervaring in de branche en de door ons gevolgde opleidingen zijn wij in staat om, samen met u, uw bedrijfspand of woning die uitstraling te geven die het gebouw verdient.

Met een zeer uitgebreid assortiment van plankenvloeren, de klassieke ambachtelijke tapisvloeren en de moderne laminaatvloeren, krijgt u altijd die vloer die uw pand of woning die bijzondere sfeer geeft.

Ook is er oog voor de milieu-aspecten die er bij het leveren en plaatsen van een vloer komen kijken.

Wij vertellen u op basis van ervaring of de door u gekozen vloer ook praktisch verantwoord is.

Pieter de Hooghstraat 1

3601 EE Maarssen

Tel. 06-1230 9853

E-Mail. rsiemons@seasonsprojectparket.nl

117 TOURBOEKJES

Samen met Jan Willem Schipper ben ik een van de oudste WTC leden. Zo doende ben ik eens in mijn oude tourboekjes gedoken. Het lijkt erop dat Hugo v.d. Wal en ik de enigen zijn die deze nog steeds bijhouden, inclusief het ouderwetse stempelen.

Zowel in mijn eigen tourboekjes als in de Pedaleur, waarvan ik de eerste jaargang uit 1985 nog heb, kom ik allerlei door mij gefietste tochten tegen waarvan ik het bestaan al een beetje vergeten was.

Zowel vanuit de WTC en de grote tourverenigingen waren er prachtige tochten die ik zowel solo als samen met WTC-fietsleden ondernomen heb. Regelmatig fietsten we vanuit de WTC binnen Nederland in het weekend ongeveer 150-200km per dag weg.

Vroeger bestonden er trouwens nog niet zoveel fietsvakantie-operators als nu. Het beperkte zich tot Cycle Tours en de grote tourvereniging Le Champion in Noord Holland.

Die laatste organiseerde bijv. de tochten waarbij je uiteindelijk het beroemde Le Champion Klassiek Brevet kon halen. 13 Zware tot zeer zware tochten die je binnen 2 jaar gefietst moest hebben. Dat waren de:

Omloop Het Volk, Milaan-San Remo, Ronde van Vlaanderen, Parijs-Roubaix, Luik-Bastenaken-Luik, Gent Wevelgem, Waalse Pijl, Amstel Gold Race, Kampioenschap van Zurich, Rund van Henninger Turm, Parijs-Brussel, Grote Herfstprijs en de Ronde van Lombardije.

Maar ook organiseerde Le Champion de Ronde van Nederland waarbij 1000 km te fietsen in 4 dagen tijd. Met Cycle Tours heb ik ook vele tochten ondernomen: o.a. de Pyreneeën, te fietsen van de ene naar de andere kant, Ronde v.d. Vercors, Ronde van Toscane etc. etc.

Om 4 van die klassiekers te rijden binnen een week gingen we met 20 man in een bus, tezamen met alle fietsen en bagage. Voor die fietsen moesten eerst een aantal banken verwijderd worden. Voldoen aan 4 tochten betekende ook 1.300-1.400 km fietsen. Een hele prestatie en we reden dan ook na die week totaal uitgeblust weer terug naar huis. Bij mijn weten zijn Ronald Cornelisse en ik de enige WTC leden die uiteindelijk binnen 2 jaar de totaal 13 tochten hebben gefietst en dan ook het Le Champion Klassiek Brevet hebben behaald.

Luik-Bastenaken-Luik, georganiseerd door Le Champion, heb ik ong. 14x gefietst, zowel met zoon Rick als met Hugo en/of andere WTC leden.

Nog mooiere tochten Parijs-Nice en de Dauphine Liberé heb ik ook nog mogen fietsen.

Helaas staan die 2 niet meer op het programma van Le Champion.

In die jaren organiseerde De Ronde Tafel Maarssen een sponsortocht naar de Alpe d'Huez. Fietsen vanuit Maarssen, vrijdags de Alpe d'Huez op en zondags weer met een busje terug naar Nederland. De Ronde Tafel organisatie was niet geweldig maar verder denk ik er nog steeds met plezier aan terug. Het lange tochten fietsen beviel mij sowieso wel dus daarna met Hugo en Pim Kemp vanuit Maarssen naar Saint Tropez. Een prachtige 2,5 week durende tocht met onderweg schitterend weer. Gelukkig hadden we voor de overnachting op de camping een huisje gehuurd want na aankomst was het nog maar een paar uur van de zon genieten. Het begon zo te regenen dat de camping uiteindelijk volledig onder water kwam te staan.

Van het racefietsen stapte ik in de jaren 90 over naar het fietsen op MTB. Daar fiets ik dan ook nog steeds op. Een van mijn hobby's is het om/herbouwen van 20-25jr oude MTB's met betere/lichtere onderdelen. Inmiddels heb ik dan ook een aardige verzameling opgebouwd.

Al verder bladerend binnen mijn fietsboekjes kwam ik 2x de La Marmotte en 2x Parijs-Roubaix tegen en vele malen de Mergel Heuvelland 2-daagse. Deze laatste wordt als Limburgs 2 daagse nog steeds door de WTC georganiseerd. Vroeger fietste ik die 2-daagse tocht 1 dag op de weg en dan de volgende dag met andere wielen via de MTB-route.

Het mountainbiken kwam in de jaren 90 langzamerhand in opkomst. Ook daar zocht ik weer de extreme afstanden, zwaarte en uitdagingen op en heb dan ook in die tijd vele MTB marathons gereden van minimaal 100 km. Een zeer zware was degene van 4 dagen in de Ardennen. Samen met Hugo en dan elke dag minimaal 110 km. Maar vanwege het regelmatig de weg kwijt zijn werd dat meestal een langere afstand.

Daarna deed ik de schitterende tocht Roc d'Azur in Zuid Frankrijk bij Frejus. En de zeer aparte 14-daagse zogenoemde Camel-tocht. Deze ging dwars door het onherbergzame Atlasgebergte in Marokko. In de ochtend vertrekken bij de dan al extreme hitte. Grote stukken door de woestijn en al klimmend richting de sneeuw. Een zeer aparte ervaring waarbij je gedurende de dag amper iemand tegenkwam. Kwam je wel iemand tegen dan was het snel uitgenodigd worden voor een kop thee. De weg daarna werd je verder gewezen met de opmerking: "ongeveer daar moet je heen". GPS was er toen nog niet.

Reis/fiets begeleider ben ik ook geweest. Op Mallorca 6 weken gewerkt voor Fred Rempelberg en voor Cycle Tours tochten begeleid in Slovenie, Toscane, Dolomieten en Zwitserland. Het reis/fiets begeleiden is heel leuk maar ook zwaar.

Een van de zwaarste fietstochten in Europa is die van CristAlp. Een 140 km lange marathon dwars door/over de Zwitserse bergen en trouwens voor mij de enige tocht waar ik het na 80km heb op moeten geven vanwege de zwaarte en tijdsoverschrijding. Nog vele tochten daarna heb ik gefietst in Nederland, Griekenland, Turkije, Duitsland etc. En daarbij af en toe tochten met zoon Rick voor beklimming Alpe d'Huez, Mont Ventoux en Luik-Bastenaken-Luik.

In 2008 maakte ik kennis met mijn huidige partner Mary Prins. Ervaring met het fietsen zoals bij de WTC was zero. Proberen wilde ze het wel maar niet op een racefiets. Dus van start op een mountainbike frame met slicks banden. Regelmatig na 5 minuten het zuur in de benen maar het plezier in het fietsen en het genieten van de omgeving heeft er toch voor gezorgd dat wij samen al inmiddels behoorlijk wat tochten hebben gemaakt.

Op de sportieve Cannondale tandem o.a. de Classic Boretti, vele malen Ronde van Noord Holland, Gerrie Kneteman, 2-daagse Limburg, met bepakkings Nederland rond en de toch wel zware tocht in België Velomediane Criquelion. Voor de Criquelion krijg ik Mary niet meer op de fiets maar wel ging ze daarna met haar eigen MTB de andere prachtige cols zoals de Mont Ventoux en de Alpe d'Huez mee op. De bergen rondom Bormio (Dolomieten) zoals de Stelvio, Mortirolo, Gavia etc staan inmiddels niet meer alleen in mijn maar ook in haar fietsboekje vermeld. Een zeer knappe prestatie van haar vind ik.

En dan al die stempels die ik bij het nakijken in al mijn fietsboekjes tegen ben gekomen en de herinneringen terugbrachten. Vooral in Dolomieten en in Frankrijk zijn het prachtige stempels die men geeft als je na weer zo een geweldige tocht boven bent aangekomen.

Na berekening van het totaal aantal km kwam ik tot de conclusie dat ik ruim 2.5x de aarde heb rondgefietst. Mede door het komen op de meest fantastische plekken en het zo kunnen genieten van de omgeving vind ik het sowieso nog een van de leukste hobby's. Hoop het dan ook nog lang voort te kunnen zetten ondanks de lichamelijke strubbelingen van de afgelopen 1.5 jaar. Vorig jaar heftige nier problemen en tijdens de zomerperiode na een val een gebroken nekzwervel. Dat alles gelukkig goed hersteld. Nog dit jaar met Mary een geweldige fietsvakantie gehad vanuit een appartement vlakbij de Mont Ventoux. Gelukkig deze vakantie nog gehad, want kort na de zomer ben ik bij een partijje voetbal met kinderen/kleinkinderen zo ongelukkig, net op de stoep-rand, ten val gekomen, dat mijn heup brak. Heup gerepareerd maar na 2 maanden revalidatie bleek dat niet goed gegaan te zijn. Opnieuw geopereerd en daarbij is een nieuwe heupgewricht geplaatst. Vertrouwende erop dat deze operatie verder wel goed gelukt is ben ik positief gestemd en heb ik in ieder geval bij de Fysio alweer even kunnen fietsen. Voelde wel vertrouwd.

Hierbij dus mijn epistel samengesteld uit 117 tour boekjes, waarbij nog vele verhalen te vertellen zouden zijn. In ieder geval hoop ik er nog vele kilometers en dus volle boekjes aan toe te kunnen voegen.

Want fietsen is en blijft gewoon ontzettend leuk.

Verder wens ik, mede namens Mary, een ieder alvast fijne feestdagen, een goede jaarwisseling en een goed fietsseizoen 2018. Tot ziens.

Henk van Zelm

 FIETSHANDEL

 MARKERINK

 BOTTECCHIA
Reparto Corse

 GHOST[®]
GERMAN BICYCLE TECHNOLOGY

 SPARTA
Something Special

 ALPINA

Verkoop & Reparatie Race MTB en Stadsfiets
Deskundig advies

Dr. Plesmanlaan 154

3601 DE Maarssen

Tel. 0346-556206 / 0642845685

www.fietsenhandelmarkerink.nl

BURGERS

Uit de oude doos

Ter voorbereiding van de eerste alpenweek met Dick Baas als chauffeur van een geleende bus met z'n allen naar Geleen om het klimmen een beetje te leren in de Limburgse heuvels anno 1999.

In het verleden waren er nog diverse prijzen te winnen bij de WTC.

Prijzen voor: Meeste kilometers
Koppeltijdrit
Pechprijs
Stijlprijs
Actiefste lid

Hier de prijswinnaars uit 1998.

Kees de Jong, Henk van Zelm, Pim Kemp, Ruud Stappershoef en Pascal van Eck.

Bij een van de eerste clubweekenden in 1992 naar Friesland werd het alternatieve clublied Moe Man gezongen door het mannenkoor Fietsenspoor.

Avondfiets 4 Daagse 1992
Promotiestand in winkelcentrum
Bisonspoor.

Op een van de avonden van de
avondfiets 4 daagse een ruststand
met een lekker appeltje

Enkele leden en oud leden op een feestje in 1994

Tijdens een van de eerste clubweekenden in Limburg zorgden we nog zelf voor ontbijt en het avondeten op vrijdagavond.

Hier zijn Ronald Arends en Teun van Es bezig met het berijden van de macaroni

Uit de oude doos. Hoog(s)te punt in clubhistorie 1999

Vrijdag 18 juni vertrokken we naar Frankrijk voor een grootse clubgebeurtenis. Met 22 man gingen we nl. gedurende een week de Alpencols proberen te bedwingen. Het initiatief was in oktober 1998 genomen door Teun van Es, en met een beetje hulp van ondergetekende, wisten we nog twintig man enthousiast te krijgen voor dit idee.

Het bekende fietshotel Au Bon Accueil, bekend van Steven Rooks en Michael Boogerd, werd in November geboekt en de fiets voorbereiding begon al vroeg in het voorjaar. Velen grepen deze gelegenheid aan om een nieuwe racefiets te kopen. De mooiste lichtgewicht fietsjes werden gekocht, veelal voorzien van triple verzetten. Er werd o.a. veel getraind in Limburg.

Het vervoer naar Frankrijk ging met eigen auto's en bij deze kan ik dan gelijk het hele peloton voorstellen. Vanuit Duivenkamp (kloppend hart van de vereniging i.v.m. dat de secretaris en uw redakteur daar naast elkaar wonen) vertrokken op vrijdagavond drie wagens met aanhangers. In de bolide, een fraaie Rover, van Ruud Stappershoef zaten verder de rover bende-leden Gerard Kieft en vader en zoon van Eck; Aart-jan en Pascal. Ook sleepten zij een aanhanger met bagage mee naar Frankrijk.

In de Opel Corsa van Dick Baas zaten Teun van Es en ondergetekende; Hugo van der Wal met een aanhangertje vol met racewielen en vier fietsen (met zeker één heeeele mooie). Bart Zeilmaker had met zijn Audi de grootste aanhanger mee te nemen met tien fietsen. Zijn mede-passagiers waren Henk Overeem, Henk Beursgens en Chris Gresnigt.

Inmiddels waren 's middags al met Jan van den Berg als chauffeur vertrokken; Gerrit Nagtegaal, Frank van Dijk en Wim Haarlem. Zij kozen voor een extra overnachting onderweg en namen drie fietsen mee. In de avonduren vertrokken ook, maar dan vanaf Amersfoort ons lid Volkert Bultsma die mee kon rijden met Nol Wildeman en Sjoerd Wittebrood, twee collega's van Teun die ook graag mee wilden.

De laatste auto was die van Martin Swart die later in de nacht vertrok met Paul de Vries, Jan Leeftang en Epko Oosterheerd. Maar ja deze jongens houden ook van snel koersen en rijden dan ook niet langzamer dan 150 km/uur met een hartslag van rond de 190/min.

Met aanhangers gaat het een stuk langzamer en er werd 's nachts ook een paar keer gestopt en gewisseld van chauffeur. Ook had iemand (wie ???) het lumineuze idee om in Luxemburg te gaan tanken. Dan sta je dus om twee uur 's nachts een uur in de file om misschien een tientje uit te sparen !

Ik reed een aantal uurtjes rond zonsopgang en het was best wel mooi om vanuit de nacht het licht te zien worden. Ondertussen probeerde Teun ons te laten genieten van de gitaar muziek van Jan Akkerman (wat een getingel, zeg !) Na een gezellige, maar wel vermoeiende rit met weinig slaap, kwam ons konvooi rond het middaguur aan bij het hotel. Al vrij snel was de groep compleet en begon het al bij sommigen te kriebelen; zij gingen fietsen. Later die middag pakte ik ook de fiets en samen met een mannetje of acht reden we vlak door het dal richting stuwmeer bij Allemond en weer terug. Terug naar het hotel heb je dan een klimmetje die dan met de eerste 50 kilometer dan nog meevalt.

's Avonds werd er buiten op het terras uitgebreid gegeten met het complete hotel van zo'n 60 gasten. We zijn nieuw, dus we vallen gelijk aan, maar er blijkt eten in overvloed te zijn. Ook de volgende dag met het ontbijt blijkt er voldoende te zijn. Op deze zondag staan de eerste cols op het programma en de helft van de groep besluit gelijk het hooggebergte op te zoeken. Zij gaan de Col de Lautaret en Galibier op. De andere helft, de zgn. snelle groep, wil het wat "rustiger" aan doen en begint met de Col d'Ornon op 1367 meter hoogte. Een klim die voor iedereen redelijk goed te doen is en op de top houden we een gezellige pauze op het terras waar inmiddels de zon is gaan schijnen. Bij ieder zonestraaltje zal Paul daarna dan zijn shirt uit trekken om wat "bij te kleuren", hij ziet er nl. nogal "bleekjes" uit. Anderen prutsen nog even aan hun fiets. Vooral de fiets van Martin krijgt een inspectie, want die rijdt met het zwaarste verzet rond. Maximaal 24 achter geloof ik, waar dan de ketting nog niet eens op wil..

Via een machtige afdaling van 22 km komen we via la Mure bij een brug waar je aan een elastiek, 100 meter naar beneden kunt springen. Dit is de ultieme natte droom van Martin en nu zijn vrouw er toch niet bij is, wil hij naar beneden. Met z'n tienden verzamelen we het inschrijfgeld van omgerekend zo'n 150,- en verdelen we ondertussen zijn fiets. Helaas gaat het feest niet door want er is een wachtlijst van drie dagen ! We fietsen weer verder en na een kort klimmetje fietsen we verder door een dal met veel tegenwind. We passeren Col de Malissol, vooral de laatste kilometer is pittig klimmen, en gaan op weg naar Col de la Morte. Door de tegenwind en het gestaag klimmen raakt de groep uit elkaar geslagen. Bovenop la Morte wordt er gewacht en volgt er een fantastische afdaling met ontzettend veel haarspeldbochten.

Duizend meter lager vallen we op de Route National, de weg die we ook met de auto hebben gereden ri. Bourg d'Oissans en hotel.

Op dit valse plat door het dal van de rivier de Romanche, gaat bij mij langzaam het kaarsje uit. Gedurende 17 km gaat het stiekem omhoog en kan ik als enige de groep niet meer volgen. Later haken er nog wat mannen af en gezamenlijk klimmen we met veel moeite het laatste klimmetje naar het hotel. Daar laat ik de vermoenissen van die dag lekker van me afvallen door een uurtje in het ligbad te weken. Mijn kamergenoot Dick weet vervolgens wat roomservice is, door me een lekker Belgisch biertje te brengen.

De volgende dag is grijs en bewolkt en het begint dan ook te regenen. Vanuit het hotel drijven grote wolken tegen de bergflank die zich daar dan verzamelen voor een nieuwe portie regen. Voorlopig wordt er dus niet gefietst en Ruud doet ondertussen goede zaken met zijn verkoop van het nieuwe clubshirt. Later die ochtend gaat een enkeling toch fietsen en ook wij, Epko, Paul, Henk en ik vertrekken. Als we ri. Lautaret fietsen zijn we heel enthousiast, want het zonnetje komt er zelfs door ! Nog geen half uur daarna kunnen de regenjacks weer aan en na even te hebben geschuild in één van de tunnels lijkt het weer droog te worden. Halverwege de klim bij la Grave begint het echter werkelijk te plenzen en zijn Epko en Henk allang niet meer te zien. Die komen we weer tegen op de top van de Lautaret in een cafeetje waar Paul pas binnen voor de bar met zijn fiets stopt. Na te zijn opgedroogd gaan we verder voor de Galibier op 2645 meter hoogte. Het weer wordt echter nog guurder, de wind erger, het zicht slechter door eerst regen en later harde sneeuwbuien die je gezicht, benen en handen geselen. De weg wordt er tot overmaat ook niet gezelliger op; nl. steeds steiler en steiler. Toch gaan we door en Henk weet in de mist als eerste boven te komen gevolgd door Epko. Daarna kom ik en Henk neemt bibberend in de kou een foto van me. Als ik voorzichtig afdal in een spookachtig decor, vol met mist en nattigheid, ploetert Paul nog naar boven. Als ik hem tegen kom, schreeuwt hij tegen me, hij smeekt me zelfs om ook een foto van de top. Ik twijfel, maar omdat ik weet dat het hier om een unieke herinnering gaat, keer ik om en zwoeg de laatste kilometer weer terug naar boven. Je moet tenslotte wat over hebben voor je verzekeringsagent ! Als we teruggekeerd zijn bij hetzelfde cafeetje krijgen we een vorm van acute Parkinson. We staan allemaal te beven, te schudden, te trillen en te klappertanden van de koude afdaling. Al staat Henk het meeste te shaken, zou die soms wat gebruiken ?

En dan te bedenken dat gisteren de andere groep hier in het zonnetje reed. In de lange afdaling terug naar het hotel drogen we weer wat op en kunnen we alle vier terug kijken op een rit die we ons hele leven niet meer zullen vergeten.

Vandaag, dinsdag, reed de hele club de Croix de Fér op. Een vijftal van ons was wat eerder vertrokken om na deze klim aan de andere kant af te dalen en via de klim van de Glandon weer terug te keren. Paul, Epko en ik vertrokken zo'n beetje als laatsten om tien uur, maar al snel haalden we een aantal clubgenoten in op de klim. Een klim van de eerste categorie die bijna halverwege nog een verrassing in petto heeft. Door een aardverschuiving is er nl. een

nieuwe weg aangelegd die eerst heel steil naar beneden gaat en daarna kilometers lang met 10 % naar boven gaat. Een vervelend stuk maar als je dat eenmaal heb gehad en bij het fraai gelegen tweede stuwmeer bent, dan gaat de rest van de klim wel. Althans dat is mijn ervaring. Zo klimt iedereen van de club op zijn manier omhoog. Op de top van 2067 meter hoogte hebben we een fantastisch, helder en zonnig uitzicht op de rest van de omliggende bergen. Iedereen van de groep wordt luid aangemoedigd als hij met zijn laatste meters bezig is. Van de zeventien klimgeiten wordt een groepsfoto gemaakt die later in de plaatselijke krant, de VAR, stond, en die nog wat extra leden heeft opgeleverd.

Dezelfde weg terug ging uiteraard nu een stuk vlotter. Beneden aangekomen besloten we samen met Chris erbij om de achterzijde van de Alpe d'Huez te beklimmen. In de warmte reed Epko al vlot weg. Bij bocht vijf zouden we weer verzamelen. Chris besloot daar om verder naar de top van de Alpe te fietsen, dus was het wachten op Paul. Na enig zoek en gebel naar het hotel, bleef hij spoorloos. Besloten werd na een uurtje speuren om maar met z'n tweeën af te dalen en terug te keren naar het hotel. Daar bleek pistolen Paultje al lang en breed aan de pasta-maaltijd en het bier te zitten !

Inmiddels is het al woensdag en de meesten besluiten vandaag de Deux Alpes te beklimmen. Bekend als groot skigebied maar sinds vorig jaar ook als fietsberg bekender geworden omdat Pantani daar toen de beslissende tour-etappe won. Om dit meer te promoten zijn zelfs tegenwoordig de bochten genummerd. Bij één van deze bochten maakte Gerard nog foto's van ons. In de grote wintersportplaats op de top van 1645 meter hielden we een langdurige en zonnige stop op het terras. En niet alleen Paul was nu aan het zonnen. De andere groep zocht voor een paar uurtjes het zwembad op. Vandaag werd er wat rustiger aan gedaan omdat voor morgen de grote dag gepland was.

Na de groepsfoto's volgde de afdaling waarbij Ruud, Gerard, Henk en ik halverwege een afslag namen om een ander stuk weg af te dalen. Dit was een onbekende route die naar beneden ging over een smal bospad en langs steile bergwanden met prachtige uitzichten. Beneden kwam je dan weer op de bekende N91 met diverse tunnels en het klimmetje naar het hotel, die me nu al veel makkelijker afging. De rest van de middag werd bij het hotel doorgebracht met tussen vier en zes de bekende pasta-maaltijd. Ik had trouwens vooraf niet gedacht dat ik zoveel spaghetti zou eten en dan 's avonds nog eens een keer m'n buikje rond zou eten. Trouwens als ik om me heen keek, was ik zeker niet de enige. Misschien kwam het wel door Neel, onze keukenprinses die werkelijk (bij sommigen) de vlinders in je buik kookte. Eigenaar Leon, een sympathieke hagenees, maakte iedere avond voorafgaand aan het toetje (zeg maar, een gigantisch toetje) traditie getrouw een praatje over het weer. Daarna was het gauw wegwezen voor hem, want dan was het weer aanvallen!! We werden werkelijk uitstekend verzorgd door iedereen van de bediening. Al was niet iedereen zo gelukkig met het systeem van drankjes bestellen cq afrekenen. Het bestellen op kamernummer bleek in de praktijk niet altijd feilloos en eerlijk te werken. Verder heb je een grandioze verzorging, in een prachtig gebied, kortom alles wat een beetje fietser zich maar wensen kan. Je kon zelfs in het hotel massage krijgen. Geen fraaie dame maar één of ander elektronisch apparaat. M'n buurman Teun had zo'n ding gehoord en die zag ik daarmee met allerlei draadjes op z'n lijf, heel spastisch op z'n bed bewegen

De grote dag

Vandaag had een aantal van ons het plan opgevat het zware parcours van de Marmotte te gaan rijden. Al heel vroeg was Wim in zijn uppie al vertrokken omdat hij bij voorbaat al wist dat het een hele lange dag zou worden voor hem. Ook Sjoerd en Gerrit vertrokken vroeg ri.

Croix de Fér voor deze zware klus. Om half negen vertrok ik samen met Gerard, Ruud en Henk naar deze eerste col. Mijn plannen waren voor vandaag iets anders ik wou nl. na de afdaling van de Croix de Fér de klim van de Glandon eindelijk eens fietsen. De route van de Marmotte gaat na deze afdaling de andere kant uit ri. Telegraph, met vervolgens de zware klim van de Galibier en met als slotklim de Alpe d'Huez.

Dick was vandaag bereid om in de volgauto mee te rijden. Hij moest eerst echter nog een vrachtje wielrenners afleveren op de top van de Croix de Fér. Nol, Epko, Martin en Jan begonnen daar met hun Marmotte. Dat scheelde voor hun in ieder geval één zware klim.

Een klim die we voor de tweede keer deden deze week en die ik, met maar één moeilijk moment onderweg, een stuk beter reed. Ik reed zelfs, in het tweede gedeelte een behoorlijk gaatje dicht met Henk en Gerard. Maar toen ik erop en erover wou werd ik door laatstgenoemde 'teruggefloten'. Op de top had Dick zijn passagiers er al uitgezet en was ons druk aan het fotograferen. Ik nam afscheid van m'n fietsmaten en wenste ze veel succes met hun verdere tocht. Ik daalde alleen af in een fantastisch landschap om na een middagpauze aan de 22 km lange klim van de Glandon te beginnen. De zon was inmiddels flink gaan branden en het was zweten, met crème smeren, veel drinken en ploeteren om naar boven te komen. Ik moest een aantal keren kort stoppen, vooral na een venijnig stukje van ongeveer 13 %. Eén kilometer onder de top stond ik in de sneeuw op adem te komen voor de laatste krachtsinspanning. Op de top kwam ik op het terras van het enigste restaurant, weer bij. Uit de wind en in het zonnetje was het genieten van het geweldige panorama wat voor me lag. Ondertussen denkend aan m'n fiets collega's, hoe moeilijk die het wel niet zouden hebben. Ik hoop daar te z'nertijd nog eens wat over te lezen.

Na de rust daalde ik op m'n gemakje af, hier en daar wat foto's makend van plekjes die me eerder waren opgevallen. Op weg naar het hotel kwamen in het dal uit tegenovergestelde richting Ruud, Henk en Gerard aan fietsen op weg naar hun laatste klim: de Alpe. Ze leken er nog goed bij te zitten wat later ook zo bleek te zijn. Terug bij het hotel bleken de meesten vandaag ook de

Alpe d'Huez te hebben beklommen, dus er waren weer genoeg verhalen te vertellen.

Voor iedereen die later kwam werd netjes de pasta bewaard, zelfs de avondmaaltijd werd uitgesteld tot bijna iedereen binnen was. De laatste was als eerste 's ochtends vertrokken en kwam onder luid gejuich van het complete terras binnen. Wim Haarlem had ook de klus geklaard en nam bescheiden de complimentjes in ontvangst.

Dick had niemand in de bezemwagen gehad en iedereen had op zijn eigen wijze deze zware rit uitgereden.

Helaas bleken er de volgende ochtend een paar betrapt te zijn bij de dopingcontrole. Jan, Martin, Epko en Paul werden uit de koers genomen en na het ontbijt naar huis gestuurd. De heren hadden schijnbaar een vooruitziende blik gehad want ze hadden ook niet meer voor meer nachten geboekt. Ze gingen niet met lege handen naar huis want iedereen kreeg uit handen van ondergetekende namens de club een mooie herinnering in de vorm van een vaan.

De rest van de dag bracht ik door als rustdag en hing ik wat rond bij het hotel of op het terras in het zonnetje.

Zaterdag 26 juni

Op deze laatste dag van deze fantastische fietsweek moest ik nog de Alpe d'Huez op om nog een tijd neer te zetten. Inmiddels hadden al velen de klim gedaan en de snelste tijd was die van Pascal die in 58 minuten naar boven was geklommen. Mijn snelste tijd, in 1995, was 1 uur en 1 minuut en het was mijn uitdaging om het dit keer binnen het uur te doen. Samen met Aart-Jan, Teun, Henk en Pascal, die nog sneller wou, stonden we aan de voet van de Alpe d'Huez voor onze 'wedstrijd'. De klim ging voor mij in een goed tempo en ik had een goed ritme al moest ik Pascal en Henk al snel laten gaan. Sorry Ruud, want van hem kreeg ik het advies voor een goede tijd, in hun wiel te blijven zitten. Maar dat moet je dan wel kunnen ! Ik had een hele tijd het idee op m'n schema van een uur te zitten maar voor de laatste drie bochten had ik teveel tijd nodig. Uiteindelijk finishte ik net 3 minuten buiten het uur. Toch had ik veel voldoening van deze klimtijdrit.

Na een pauze, shirtje kopen en diploma halen, besloot ik samen met Henk en Aart-Jan via de Col de Sarenne af te dalen. Een prachtige rit werd het. De weg was welliswaar afgesloten voor auto-verkeer wegens het slechte wegdek maar met behoedzaam sturen konden wij wel naar beneden. Het was soms een

beetje mountainbiken, maar het ging wel in een fantastische, stille natuur met prachtige vergezichten.

Terug in het hotel, de klim daar naar toe stelt inmiddels niks meer voor, zat het fietsen erop. Het begon net te regenen en ik bestelde het grootste glas bier wat Leon in huis had: een 2-liter pul waar ik meer dan een uurtje mee zoet was.

's Avonds na het eten was het weer uitbuiken en met z'n allen terug kijken op een grandiose week. Ook hadden we de prijsuitreiking van de beste klimtijden van de Alpe d'Huez. Samen met Miss Terschelling en volgens haar zeggen ook Miss Wet-T-shirt van dat eiland, verzorgde ik graag deze uitreiking.

Waarbij iedereen van onze Neel een door haarzelf gesigneerd diploma kreeg met de gereden tijd. Niet iedereen was meer aanwezig, de zgn. doping-affaire, dus die diploma's met bijbehorende kussen heb ik maar in ontvangst genomen. Winnaar werd Pascal die zijn eerder gereden tijd met 1 ½ minuut wist te verbeteren. Trots als een pauw nam hij het ere bord in ontvangst.

De overige tijden waren :

1	Pascal van Eck	0.56.30	12	Paul de Vries	1.15.00
2	Henk Beurgens	0.57.27	13	Noi Wildeman	1.17.00
3	Ruud Stappershoef	0.58.30	14	Dick Baas	1.19.00
4	Gerard Kieft	0.58.30	15	Volkert Bultsma	1.20.00
5	Jan Leeftang	0.59.30	16	Gerrit Nagtegaal	1.25.00
6	Martim Swart	0.59.30	17	Teun van Es	1.28.00
7	Hugo van der Wal	1.03.00	18	Henk Overeem	1.38.00
8	Epko Oosterheerd	1.05.00	19	Wim Haarlem	1.53.00
9	Sjoerd Wittebrood	1.06.00	20	Jan van den Berg	1.58.00
10	Frank van Dijk	1.07.00	21	Bart Zeilmaker	2.10.00
11	Aart-Jan van Eck	1.10.00	22	Chris Gresnigt	2.12.00

Zondagochtend stonden we al voor vijf uur op om terug te reizen naar huis. Het hotelpersoneel had ons ontbijt al klaar gezet op dit vroege tijdstip. Grote klasse !

In de stromende regen verlieten we de Alpen om na iets meer dan 1000 kilometer rijden, vroeg in de avond weer thuis te komen. Het was weer een hartelijk weerzien met het thuisfront, waarvan sommigen zelfs nog nooit eerder zo lang gescheiden van hun vrouw weg waren geweest.

Rest mij iedereen te bedanken voor een hele gezellige, fijne, gemoedelijke en sportieve tijd met z'n allen. In het bijzonder wil ik namens iedereen, Teun in het bijzonder bedanken voor zijn initiatief en inzet voor dit evenement. Het mag toch gerust een unieke week genoemd worden in onze clubgeschiedenis. Van iedereen hoor ik dat het voor herhaling vatbaar is en ik zal er dan zeker weer bij zijn. Tot dan !

Hugo van der Wal

Pyreneeën september 2017

Dit jaar voor het eerst gefietst in de Pyreneeën. Goed voorbereid in samenspraak met Hans Vaneker die mij de nodige tips en tools heeft meegegeven.

Vooraf de fiets een onderhoudsbeurt laten geven en daar werd geconstateerd dat mijn velgrand hol was gaan staan, met andere woorden was uitgesleten. Het was niet verantwoord om met deze velgen de bergen in te gaan. Ronald Cornelissen was zo welwillend om mij op het laatste moment nog zijn velgen te lenen.

We gingen bepakt en bezakt, ditmaal voor het eerst met een aanhanger, want we wilden wat meer ruimte voor de honden in de auto, richting het zuiden.

Weliswaar met een overnachting want anders was het bijna niet te doen het was toch zo, n 1400 km.

Bij het eerste overnachtingsadres aangekomen ben ik onderuit gegaan in de douche. Onder de blauwe plekken, vingers stuk en toen moest de vakantie nog beginnen. Gelukkig had ik niets gebroken.

Naarmate je richting het zuiden rijdt wordt het landschap steeds glooiender en dus ook mooier.

We hadden in Argeles Gazost een prachtig huis met omheinde tuin zodat de honden zich heerlijk uit konden leven en op 5 minuten loopafstand was een groot losloopgebied.

Dagje naar Lourdes geweest, en Pont d,Espagne.

En niet te vergeten de heetwaterbronnen. Want de spiertjes moesten natuurlijk even opgewarmd worden.

Om de dag heb ik een route gereden en de meeste hoge bergen beklommen waaronder:

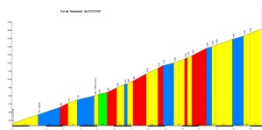
Col d,Aubisque (1709m), Col de Soulor (1474m), Hautescam en Col de Tramassel (1616m), Col de Spandelles (1378m), Col d,Aspin (1489m), Col de Tourmalet (2115m), Luz Ardiden (2168m) en Pic de Tentes (2322m).

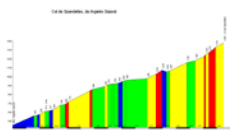
Aubisque

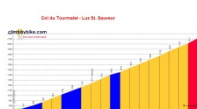
Col Du Soulor

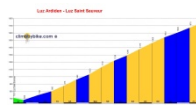
Tramassel

Col Du Spandelles

Col Du Tourmalet

Luz Ardiden

Verschillende weerstypes onderweg gehad van 0 graden met regen tot en met 27 graden met zon.

Het was een mooie, spannende, zware maar bovenal een geweldige ervaring om meege-maakt te hebben.

Eric Brouwer

MH2D Gezelligheid in Limburg

Clubweekend Limburg is al langere tijd een traditie voor de club. De accommodatie Meschermolen is super geweldig; een oude hoeve waarbij ook een waterrad aanwezig was om het graan en dergelijke te malen.

Op vrijdag komen we al rond de middaguur aan, zodat we die middag nog een rondje konden doen. Helaas zaten de weergoden niet mee. Het water kwam met bakken om laag. Het goede nieuws is natuurlijk dat ze in Limburg van al dat water bier kunnen maken.

De koffiepauze was dit jaar bij de Gerardushoeve, waar we met onze natte broeken op de stoffen stoelen zaten. De Limburgse vlaai smaakte uitstekend. Het uitzicht was magnifiek.

's Avonds aten we in het plaatselijke restaurant 't Piepke. Een heerlijke pasta maaltijd met een lekker toetje. Het bier vloeyde rijkelijc. Echter niet te veel, want op zaterdag moet er natuurlijk nog gefietst worden. Gelukkig zouden er veel leden de 160km gaan rijden

Op zaterdag was het droog. De route ging over de Vaalserberg (ook daar smaakt de vlaai lekker) via Eupen naar het grensgebied België en Duitsland.

Helaas veranderde de stoere clubleden hun plannen bij de splitsing 120 en 160 km route, waardoor ik de 160 km gedeelte met club Ledig Erf uit Utrecht gereden heb. Ook gezellig.

's Avonds was het weer gezellig aan onze stamtafels in het Piepke.

De keuken was druk in de weer voor ons. De MTB dames uit Egmond zaten weer aan de tafel naast ons. Meestal kent gezelligheid geen tijd, echter hier wel, want de volgende ochtend vroeg zaten we alweer op de fiets.

Het is een traditie, daarom voorspelbaar, maar wel gezellig.

Ik ben volgend jaar weer van de partij.

Jeroen Bouman

Wateren

Op de vrijdag en de woensdag word er regelmatig gefietst door een groep van respectabele oudere en gepensioneerde mannen.

Oneerbiedigen noemen deze wel eens de prostaatgroep.

In het archief van de Pedaleur kwam ik een stukje tegen dat ooit eens is gepost door een oud voorzitter van de WTC, **Ad van Dongen**

Tijd om te wateren. Ook dat is afzien. Het zeemleer in de wielbroek heeft een verwoestende uitwerking op de geslachtsdelen. Zij zijn als sneeuw voor de zon geslonken. Een lotgenoot naast mij in de greppel slaat mijn zoekpartij een tijdje gade en sist: "Gewoon persen en als er ergens water uitkomt, zit daar je plasser."

En warempel, daar spuit het kostelijk nat al alle kanten uit.

Uit: "Kijk papa eens mooi sterven!" Verslag van Luik-Bastenaken-Luik. A.D. 21 mei 1991.

Redactie

LAURENS BAAS MEDICOACHING
MANAGEMENT IN VERBINDING

Maakt dokters ^{nog} beter!

KENNEDYLAAN 2 3533 KH UTRECHT 030 2947193 m 06 22372615 WWW.MANAGEMENTINVERBINDING.NL

Welke WTC-er wordt Çinglé du Mont Ventoux?

Tijdens de afgelopen 'Ruuds's koppeltijdrif' werd er door het bestuur en daar aanwezigen zeer positief gereageerd op mijn buitenlandse WTC fietsweek 2018 voorstel.

Aangezien we deze week voor iedereen toegankelijk willen maken hebben we gekozen voor een fietsweek in de buurt van de Mont Ventoux, de kale berg te organiseren.

Inmiddels is de datum ook vastgesteld, er is gekozen om vanuit Nederland op zaterdag 9 juni 2018 te vertrekken en zaterdag 16 juni weer thuis te komen. Het organisatie comité bestaat uit Jennifer Huizer, Teun van Es, Eric Brouwer en ikzelf.

Het plan is om allereerst een inschatting te maken van hoeveel leden (introducés ook welkom natuurlijk) deel zouden willen nemen aan deze week om daarna op zoek te gaan naar een geschikte accommodatie.

Graag willen we iedereen daarom vragen om voor **21 januari 2018** aan te geven via de WTC site of mail naar ikgamee@wtcmaarssen.nl dat je de intentie hebt om mee te gaan deze week.

Waarom is er voor de Mont Ventoux gekozen?

De Mont Ventoux is misschien wel de meest legendarische om met de fiets te beklimmen. In ieder geval de meest beschreven berg.

De top ligt op 1909 meter hoogte, hier bevindt zich een weerstation met een grote zendmast. De berg is ook bekend doordat de beklimming herhaaldelijk is opgenomen in de Tour de France, vanwege de moeilijkheidsgraad en het kale 'maanlandschap'.

Onlosmakelijk met de berg verbonden is de wielrenner Tommy Simpson, die op 13 juli 1967 tijdens de beklimming overleed.

De Mont Ventoux is vanaf drie verschillende kanten te beklimmen met de racefiets: vanaf Bedoin, Malaucène en Sault.

De 'echte' kant, en volgens de meesten ook de zwaarste kant, is de zuidkant vanaf Bedoin naar de top. Vanaf de fontein in Bedoin leg je een afstand af van 21,5 km met een gemiddeld stijgingspercentage van 7,5%.

Op 14 juli 2013 werd aan het eind van de Tour de France etappe de Mount Ventoux beklommen. Laurens te Dam werd toen King of de Mont Ventoux op Strava met een tijd van 58 minuten en 26 seconden. In het stervelingen peloton ben je een knappe klimmer als je binnen 1,5 uur boven weet te komen. Gewoon goed getraind moet binnen 2 uur te doen zijn.

Natuurlijk is er niet alleen de Mont Ventoux, maar zijn er in de omgeving ook veel andere kleine cols te beklimmen. Deze liggen in de Baronnies, het gebied ten noorden en oosten van de kale berg. De ligging van Buis-les-Barronies, in de nabijheid van de Mont Ventoux, de Gorges de la Nesque en de vallei van de Ouvèze maken dit een ideale uitvalbasis voor de WTC-Maarssen fietsweek, en de voorkeur gaat dan uit om daar een locatie te zoeken.

Wat betreft het budget is er een ruwe schatting van €500 voor 7 overnachtingen inclusief ontbijt en diner en natuurlijk een versnapering in de avond.

Wie weet kunnen we net als in Morzine 2012 onze eigen koks regelen.

Sinds 1988 bestaat Le Club des Cinglés du Mont-Ventoux. Om tot dit vermaarde genootschap toegelaten te worden, moet je de drie zijden van de berg op één dag beklimmen. Is je dat gelukt en kun je dat bewijzen met een gestempelde kaart, dan krijg je de fel begeerde titel Cinglé du Mont Ventoux, wat zoveel betekent als "Malloot van de Mont Ventoux". Je bent dan officieel lid van Le Club des Cinglés du Mont Ventoux.

Daarnaast bestaat de zogenaamde 'option musclée', "de versie voor de sterke jongens": wie de Mont Ventoux viermaal op één dag beklimt mag zich Galérien du Mont Ventoux noemen, wat letterlijk "Galeiboef van de Mont Ventoux" betekent. De vierde route gaat over een niet al te beste bosweg: de Route des Cèdres.

En sinds 2008 is er de Bicinglette: een dubbele Cinglé, dus zes beklimmingen over de weg op één dag. Er is voor diverse wtc-ers dus wel een titel te behalen.

Zie voor meer info <http://www.clubcinglesventoux.org/nl/>

Zelf ben ik (samen andere wtc-ers) al vele keren voor 'Malloot' uitgemaakt. Niet gek natuurlijk als je 542km aan één stuk fietst, rondje IJsselmeer 425km, of tijdens het MH2D weekend ruim 750km wegtrapt in 4 dagen en natuurlijk niet te vergeten een 200+KM ritje op een koude december dag zoals verderop te lezen in deze pedaleur.

Inmiddels ben ik al meer dan 10 jaar als fervent fietser lid van de WTC Maarsen. Gedurende mijn lidmaatschap was het in de 'beginjaren' ook gebruikelijk dat we een buitenlandse fietsweek hadden. Diverse keren heb ik die ook mede georganiseerd.

In 2006, mijn 1x keer fietsend buiten de Nederlands Belgische landsgrenzen, was daar de fietsweek te Frankrijk nabij de alom bekende Alp d'huez. We zaten dat jaar in een groot vakantiehuis in Le Bourg d'Oisans bovenaan het stuwmeer, onderaan de klim de Croix de Fer.

We waren dat jaar met een gezelschap van 17 mannen.

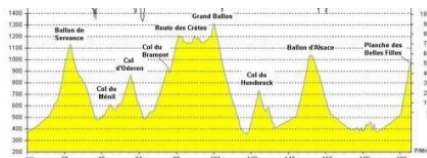
We hebben daar een topweek gehad, al heb ik me die dagen daar fietsend wel eens afgevraagd wat doe ik hier. Al die trainingen op al die Hollandse viaducten, klimmetjes en Limburgse 'colletjes' waar ik toch aardig goed en makkelijk omhoog dacht te gaan leken weggegooide tijd. Goh wat was dat afzien daar die bergen, vooral de 2e dag de beklimming van de Luitel, het leek wel de hel op aarde, ik dacht ik ga me fiets verkopen en kap ermee. Gelukkig zijn er in zo'n week altijd mensen die je helpen/tips geven en met je meerijden omhoog en je zo een klein beetje ondersteunen. Gelukkig was dat in mijn/ons geval ook zo en op die manier kwam ik elke dag fitter terug bij het huis dan verwacht en heb zodoende mijn fiets toch maar niet verkocht.

Bij al mijn deelnames aan de WTC fietsweek was er een traditie, en die was de gezamenlijke groepsdag. Deze werd altijd gehouden op de zondag na aankomst. Op deze dag kun je dan inschatten wie ongeveer van gelijk niveau omhoog rijdt om zo de groepen voor de volgende dagen een beetje te bepalen. Natuurlijk is dit ook de dag van de groepsfoto en dat was ook altijd prachtig, daarna allemaal in hetzelfde tenue omhoog harken.

Tijdens deze week heb ik de Alpe d'huez, Col de Sarenne, Luitel, Croix de Fer, Col d'Ornon, Col d'Izoard, Col du Lautaret en Col du Galibier bedwongen niet slecht om mee te beginnen.

In 2007 gingen we naar de Vogezen voor deelname aan de Cyclo Les grand Ballon. Dit was mijn 1e deelname aan een Cyclo en wat een belevenis was dat.

De eerste paar dagen voor de Cyclo het parcours verkennen (behalve de afsluitklim naar Planché des Belles Filles). Tijdens de 2007 cyclo had je de volgende beproevingen Ballon de Servance, Col du Menit, Col d'Oderen, Col du Bramont, Le Grand Ballon, Le Hunsdruck, Le Ballon d'Alsace en als toetje La Planché des Belles Filles of gewoon 205km en 4300 hoogtemeters in totaal.

2008 was het jaar dat we naar een van de mooist gelegen plaatsen in de zuidelijke Alpen, Barcelonnette, zijn geweest voor het Brevet des 7 Cols.

Het is mogelijk het "Brevet des 7 Cols Ubayens" te behalen als je (zonder tijdslimiet) hebt afgestempeld op zeven cols: Col St Jean (1333 m), Col de Pontis (1301 m), Col de Larche (1991 m), Col de Vars (2109 m), Col d'Allos (2250 m), Col de la Bo-nette (2802 m) en Col de la Cayolle (2327 m).

Een schitterend gebied en heerlijk 'ouderwets' zoeken naar de stempelposten op elke top van de col alwaar we allemaal in verschillende volgorde onze kaarten vol stempelden.

Helaas is het brevet verder een wassen neus, bij de plaatselijk VVV kun je een Brevet ook zonder alle stempels te behalen kopen.

In 2009 zijn we naar de Franse Pyreneeën geweest. Onze standplaats was dat jaar Argeles Gazost.

De gezamenlijke tocht ging dat jaar naar Lourdes en daar heeft een ieder zijn bidon met goddelijk water kunnen vullen, of het veel geholpen heeft weet ik niet, maar het was heerlijk fietsen in de Pyreneeën.

We hebben daar ook diverse mooie beklimmingen op ons palmares kunnen

bijschrijven o.a. Col de Spandelles, Col de Soulor-Noord, Col de Borderes, Hauteacam, Luz Ardiden, Cauterets, Pont d'Espagne, Col de Soulor-Oost, Aubisque, Marie Blanche, Col de Tentes, Cirque de Troumouse en natuurlijk de Col du Tourmalet. Het weer liet het de laatste dag niet toe om ook nog de Col d'Aspin te doen helaas.

2010 was het jaar van de Dolomieten Marathon. Persoonlijk vind ik dit de mooiste Cyclo om aan mee te doen. Voor de 1e keer fietsen over afgesloten wegen, afdalen zonder je druk te hoeven maken dat er auto's of tegenliggers aan de andere kant van de weg komen, heerlijk.

Natuurlijk is ook het Sella rondje debet aan deze fantastische herinnering, welke ik nog geregeld in mijn schuur op de tacx herbeleef.

Tijdens de D.M. begin je als opwarmertje met het 'Sella Rondje' de Passo Campolongo (5,8km – 6,1%) en gaat daarna door met de Pordoi (9,2km – 6,2%), Sella (5,5km – 7,9%) en de Gardena (5,8km – 4,3%). Vervolgens nogmaals de Campolongo beklimmen hier- mee is de eerste lus van het 'achtje' voltooid. Op dat moment zou je over de helft zijn, maar het zwaarste stuk moet nog komen. Met de Passo Giau (9,9km – 9,3%) als zwaartepunt om het af te ronden met de Valparola (11,5km – 5,8%).

Schitterende Cyclo, maar in de buurt zijn nog vele andere mooie uitdagingen, die wij natuurlijk ook hebben bekeken op de top.

In 2012 zijn we met het grootste aantal deelnemers (voor zover ik weet) ooit. Wij zijn dat jaar naar Morzine geweest. Morzine is een pleisterplaats in het hart van het grote en bekende skigebied Portes du Soleil. Maar is in de zomer een 100% fietsparadijs! De natuur is overweldigend en divers met grote groene valleien, sappige alpenweiden, bekoorlijke bossen en meren.

Fietsen kun je daar dus als de beste met tal van mythische cols uit de Tour de France. De daar o.a. gereden cols zijn de klim naar mines d'Or, Joux Verte, Col Enclatz, Col de Ramaz, Joux Plane, Col de Corbier, Col de Flaine en de Colombiere.

Tevens hebben nog enkele WTC'ers meegedaan aan La Morzine een kleinschalige Cyclo in de noordelijke Alpen met ongeveer 500 deelnemers.

Niet alleen het fietsen was top nabij Morzine, ook de verzorging was uitmuntend. We zaten met z'n allen in een privé huis, waarbij we vertroeteld werden door 2 dames. Elke dag stond er een prima ontbijt buffet klaar, na terugkomst van het fietsen werd er indien gewenst wat pasta te eten gemaakt en 's avonds een prima 3 gangen menu gericht op de 'serieuze' fietsers.

Natuurlijk zijn er nog wel meer fietsweken door WTC fietsvrienden groepjes geweest naar buitenlandse oorden. Dat is ook het mooie van fietsen bij een club om op die manier lotgenoten te vinden voor leuke fiets uitdagingen. Namens de organisatie hopen we dat ook alle leden die nog nooit het genoege hebben gehad deel te kunnen nemen aan een WTC fietsweek in het buitenland, of andere WTC fiets activiteit, met dit artikel het gevoel hebben van JA ik ga ook mee.

We kunnen je garanderen dat je daar geen spijt van zult krijgen, er is niets leukers dan gezellig met gelijk gestemden te fietsen en genieten van en in een schitterende omgeving.

Groeten en hopelijk tot 2018 ergens tezamen op de fiets, namens:

Jennifer, Teun, Eric en Ernst-Jan

ROSCO
CATERING & PARTY-SERVICE

U het feest, wij de zorgen...
Uw party cateraar voor bedrijf en particulier!

Utrecht
Proostwatering 20G
3543 AE Utrecht
T 030 241 22 05
F 030 241 03 50
E info@rosco-catering.nl

Hilversum
Rading 1
1213 AA Hilversum
T 035 655 91 24
F 035 655 91 25
E info@rosco-catering-hilversum.nl

Party

Borrel

Vlees, vis en groente diner

Smulken en smullen

VOOR INFORMATIE: WWW.ROSCO-CATERING.NL

Kraken op de bulten

Vrijdag 15 september. De gezamenlijke rit: Meschermolen>Epen>Meschermolen. Het weer werkte niet mee: regen, lekke band, schuilen onder de bomen, onweertje en na de plak weer verder. In Gulpen een paar kuitenbijters; ai, ai, ai. Op de Schweiberg "ging es los". Het peleton viel helemaal uit elkaar. Het publiek vond het prachtig. De pauzeplek, de Gerardushoeve (op plateau Heijenrath), was toen niet meer ver weg. Wat een uitzicht! De vlaai was heerlijk.

Na de pauze volgden we leider Kees die ons dwars door de Voerstreek terugbracht naar Mesch. Genoten, zonder meer! 's Avonds liggen smullen bij 't Piepke op het Kerkplein in Mesch. De beëindiging was helemaal in orde.

Er werd veel gekletst, geschertst en het clublied, dat we 35 jaar bestaan, galmde voortdurend door het lokaal. De bezoekers hebben het geweten! Met een goed gevoel in slaap gevallen in de Meschermolen.

Zaterdag 16 september: België. Achteraf bleek het de koudste 16 september te zijn sinds de weermeting. Ook al was het koud, nauwelijks regen gehad. Het was vandaag richting België.

De groepen van 90-120-160 hadden zich vanzelf gevormd. Zelf fietste ik met Eva en Teun. Regelmatig fietste ik ook stukjes alleen. Onderweg kwamen we elkaar dan weer tegen. Ook de andere renners van WTC-M.

We kregen het wel voor onze kiezen vandaag. Ik pik er eentje uit. Onder aan de Camerigerberg gingen we direct links de Groeneweg op; een sluipende klim richting Vijlen. Maar dat laatste stuk! Steil! Tegen de 20 % (Vijlerberg: gemiddeld 10 %). Dat hakte er flink in. Omdat de aanloop niet zo steil was, doken de renners op dat steile stukje op elkaar. Wielrenners kiepten om of stapten uit voorzorg af. Er werd wat geduwd, geroepen en een beetje gescholden. Vervolgens naar het Drielandenpunt waar we bij de Bokkerrijder samen pauzeerden met de groep van 120.

Boven op het Drielandenpunt staat naast de drie grenspalen van Nederland, Duitsland en België nog een vierde grenspaal; die van het voormalige ministaatje Neutraal Moresnet (1816-1919). Vanaf het drielandenpunt bergaf naar Gemmenich. Hoewel op de borden alles in het Waals (soort Frans) staat vermeld, zitten we in het duitstalige deel van België. Via Lontzen > Eupen naar de controlepost bij Montzen. Hier heb ik bij de

reparatietent de derailleur laten bijstellen omdat hij op het grootste tandwiel tegen de spaken aankwam: tjiong, tjiong, tjiong.

De Beursdaelberg (7 %) samen met ErnstJan omhoog gefietst. Boven op de klim, bij bordje Teuven, namen we innig en huilend afscheid van elkaar; hij reed de 160. Eva, Teun en ik trokken weer samen verder.

In de buurt van Noorbeek raakten we Eva kwijt. Teun en ik hadden een pijltje gemist. Ook bleek, dat we net een hoosbui hadden gemist, die heel Noorbeek blank had gezet; jammer. Tel je de gemiddelde percentages van alle heuvels, buiten, of hoe je ze wilt noemen, op, dan kwam je precies uit op 100 % bij afstand 160 km. Voor de 90 km was het 89 % klimmen. Eva haakte vlak voor Libeek weer bij ons aan. Toen doken we de tent in: bomvol.

Mountainbikers helemaal onder de modder: bruine monsters! Geweldige muziek van Toutes Directions. Venus en Let's Stick Together knalden over ons heen. 's Avonds naar 't Piepke: lekker liggen kanen.

Ik viel in slaap met let's stick together, let's stick together, let's stick... hrrrrr, gaap, verdomd mooie spreuk trouwens! Ben benieuwd naar de zondag.

Zondag 17 september

Op en neer in het mergelland van Zuid-Limburg. Het was behoorlijk fris in de ochtend maar allengs werd het warmer; heerlijk is dat. Erik en Kees gingen voor de mountainbikeroute.

Achteraf hoorde ik dat het pittig, technisch uitdagend, maar, dat de route bello in orde was. Sfeer uitstekend.

De race route: even de bulten op een rijtje, vanaf 4 % gemiddeld, die beklommen moesten worden: Kalleberg 7 %, Rootherweg 7%, Raarveldroute 6 %, Groot Haasdaal 7 %, Nieuwenhuysstraat 4 %, Cauberg 10 %, Stratenweg 4 %, Karstraat 4 %, Oude

Elkenraderweg 8 %, Bosschenhuizen 6 %, Eyserbosweg 10 %, Dode Man 10 %, Koning van Spanje 8 %, Schweiberg 7 %, Schilberg 10 %, Bergenhuizen 10 %, Kustersteenweg 7 %. Totaal is dat 125 % klimmen. De 90 km klom 33 % minder.

Ter vergelijking: het totale percentage van de Joux Plane, Mont Ventoux en Alp d'Huez bedraagt bijna 24 %. Wat is er toch mis met deze vergelijking???

Ikzelf heb altijd veel moeite met de Cauberg, op zich niet de moeilijkste klim. Misschien wil ik hem te snel op fietsen. Ik lag te hijgen als een oud hert. De meesten van ons vonden de Eyserbosweg en de Dode Man het zwaarst. Boven op het plateau van de Fromberg had je een prachtig uitzicht op de flanken van de berg van Elkenrade: als mieren achter elkaar zag je de renners omhoog sluipen. Wat kun je genieten als je anderen ziet ploeteren, maar ja, die bult naar Elkenrao stond ons ook nog te wachten.

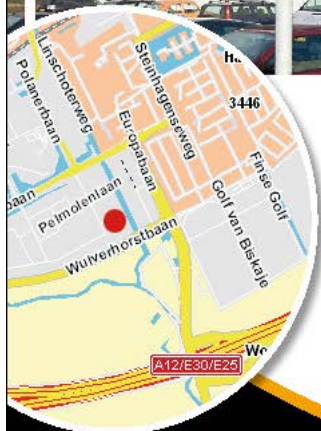
Onderweg kwam je de verschillende wtcg-groepjes steeds weer tegen, even dollen, een duw in de rug en weer verder. Ik heb ook een stukje meegefietsd met een groep uit Vlissingen en een groep uit Leek. Je praat wat met elkaar en vervolgens zit je samen hijgend op een steile klim en komt er geen zinnig woord meer uit en stamel je: doe, tot volgend jaar!

Herman Eijgelshoven

BIKE center WOERDEN

AANBIEDING:
10% KORTING
op accessoires en onderdelen

(op vertoon van uw Bike Center klantenkaart)

Bike Center Woerden

Korenmolenlaan 4b Woerden
(Intechium gebouw)
Tel. 0348 - 48 28 04
www.bikecenterwoerden.nl

Gazelle

cannondale

SHIMANO

looga miyata
THE QUALITY PEOPLE IN OFFLINE

 SPECIALIZED

BULLS

Kledingsponsors WTC Maarssen

Freelance.nl is een platform waar opdrachtgevers en opdrachtnemers met betrekking tot tijdelijke arbeidsopdrachten aan elkaar gekoppeld worden d.m.v. het marktplaatsprincipe. Met meer dan 280.000 ingeschreven freelancers en 30.000 opdrachten per jaar is Freelance.nl de grootste werkmaktplaats van Nederland.

Feel free, join us.

www.freelance.nl

Nederland Mooier maken!

APPM Management Consultants organiseert met zo'n 60 managers en adviseurs een Mooier Nederland. Met Passie, Moed en Visie werken we aan de inrichting, ontwikkeling en herstructurering van ons stedelijk en landelijk gebied, aan de bereikbaarheid, infrastructuur en mobiliteit en aan een klimaatbestendig, waterrijk en duurzaam Nederland.

www.appm.nl

**Administratie
en
Belastingadvies**

BIJBVO

BIJBVO is een ambitieus en daadkrachtig administratie- en belastingadvieskantoor. Onze diensten zijn gericht op het midden- en kleinbedrijf, zowel voor startende als voor bestaande ondernemingen. Op onze internetsite kunt u lezen wat wij voor u kunnen betekenen.

www.bijbvo.nl

Bent u op zoek naar een goede fiets voor een degelijke prijs? Dan bent u bij ons aan het juiste adres. Fietshandel Markerink is al sinds 2006 actief in de wereld op twee wielen en wil u dan ook graag helpen bij het uitzoeken van een fiets die het beste bij u past; van kinderfiets tot mountainbike, wij hebben alles in huis. Heeft u nog een oude fiets en wilt u deze inruilen, moet uw huidige fiets gerepareerd worden of bent u op zoek naar de juiste fiets accessoires? Alles is mogelijk! Kom gerust een keer langs in onze nieuwe winkel in Maarssen.

www.fietsenhandelmarkerink.nl

Fysio- en Manuele Therapie
Maarsssen

Onze praktijk bestaat uit 7 fysio- en manueeltherapeuten met diverse specialisaties. U kunt bij ons terecht voor manuele therapie, sportfysiotherapie, o.a. gespecialiseerd in fietsen en schaatsen, voor psychosomatische fysiotherapie en bekkenklachten voor en na de zwangerschap volgens de methode Cecile Röst waarmee snel resultaat geboekt wordt. Ook zijn wij gespecialiseerd in oedeemtherapie en werken wij al jaren met dry needling (een snelle effectieve methode om spieren te ontspannen en eventueel uitstralende pijn te verminderen).

Sinds kort is onze oefenzaal uitgebreid waardoor wij nog meer ruimte en trainingsmogelijkheden hebben.

www.fysiotherapie-maarsssen.nl

.....

Het verwijderen van oude vloerafwerking is een tijdrovende klus. Om tijd te besparen kunt u deze werkzaamheden uitbesteden. U kunt ons inschakelen voor het verwijderen van alle soorten harde en zachte vloerbedekking. Op professionele wijze en met behulp van de juiste apparatuur leveren wij u een vloer, ontdaan van elke vloerbedekking.

We kunnen de vloer ook leg klaar opleveren door deze te schuren of te egaliseren. Maar voor een nieuwe vloer kunnen we u ook helpen.

Gratis advies op locatie.

Gegarandeerd de laagste prijs.

www.zebdenuy.nl

.....

Bike Center is dealer van de allerbeste fietsmerken

Wat voor soort fiets u ook zoekt, hij moet perfect bij u passen en u moet er heerlijk én probleemloos op kunnen fietsen. Daarom heeft Bike Center altijd meer dan 300 fietsen van de allerbeste merken in huis. Voor ieder budget de beste fiets!

Kom langs voor vrijblijvend advies en een gratis proefrit. In onze professionele werkplaats stellen we uw fiets perfect af en kunt u altijd terecht voor onderhoud, montage en reparatie.

www.bikecenterwoerden.nl

Direct Mail • Transactiemail • Grafimedia

Edisonweg 10
3442 AC Woerden
Postbus 303
3440 AH Woerden
T +31 (0)348 433 144
www.impress.nl

Management Certificates
ISO 9001 - Quality
ISO 14001 - Environmental
ISO 27001 - Information Security

Bij ons is iedereen welkom
waar de fiets ook vandaan komt.

Nassaustraat 99, Maarsse

Telefoon: 0346-760760

info@honigtweewielerspecialist.nl

www.honigtweewielerspecialist.nl

 VOLG ONS OP FACEBOOK

WWW.FACEBOOK.COM/HONIGTWEEWIELERSPECIALIST

Verkoop van E-Bikes

Batavus

Gazelle

Union

Deskundig en gecertificeerd onderhoud van alle merken fietsen
van Electrisch tot Race

VOORJAAR AAN DE VECHT

ETEN | DRINKEN | OVERNACHTEN | VERGADEREN
FEESTEN | SPEELTUIN | RONDVAART | GENIETEN

GENIETEN BIJ GEESBERGE

BUITENPLAATS
Geesberge
RESTAURANT - B&B

Geesberge Restaurant en B&B
Zandpad 23 Maarssen
www.geesberge.nl
0346 561 435